

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

В. ГРОЙСМАН

“ ” 2017 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері
торговельного захисту

«Квота захисна - граничний обсяг імпорту в Україну певного товару (товарів), що є об'єктом застосування захисних заходів, який дозволено імпортувати в Україну протягом установленого строку та який визначається в натуральних та/або валютних одиницях виміру»;

2) абзаці двадцять п'ятий вважають абзацом двадцять сьомим. Абзаці двадцять шостий викласти в такій редакції:

«Захисна тарифна квота – захід, відповідно до якого до імпорту товару, який є об'єктом застосування захисного заходу, застосовується диференційована тарифна ставка в залежності від обсягів імпорту такого товару.

3) абзаці двадцять двадцять сьомий викласти в такій редакції:

«Ліцензія спеціальна - належним чином оформлене право на імпорт в Україну протягом установленого строку певного товару (товарів), що є об'єктом застосування захисних заходів у формі захисної тарифної квоти»;

4) у статті 9:

в абзаці четвертому частини четвертої слова «спеціальні розсілювання» замінити словами «захисні розсілювання»;

в абзаці третьому частини сьомої слова «спеціальні розсілювання», «спеціальні заходи» замінити словами «захисні розсілювання», «захисні заходи» у відповідних відмінках;

5) в абзаці п'ятому частини третьої статті 29 слова «спеціального мита» замінити словами «захисного мита»;

6) у статті 31:

в частині третій слова «спеціального розсілювання», «спеціальних заходів» замінити словами «захисного розсілювання», «захисних заходів»;

в частині четвертій слова «спеціальні заходи» замінити словами «захисні заходи».

П. Прикінчені положення.

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом одного місяця з дня набрання чинності цим Законом:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 18, № 19-20, № 21-22, ст.144 із наступними змінами):

1) в абзаці шостому частини першої статті 6 слова «національного товаровиробника» замінити словами «галузі вітчизняного виробництва»;

2) абзаці п'ятий частини першої статті 239 виключити;

3) статтю 244 виключити;

4) частину третю статті 389 викласти в такій редакції:

«3. Законом може бути передбачено заходи щодо захисту галузі вітчизняного виробництва від демпінгового, субсидованого або зростаючого імпорту, а також визначено перелік видів товарів і послуг, експорт, імпорт та транзит яких через територію України забороняється.

2. У Законі України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991 р., № 29, ст. 377 із наступними змінами):

1. У статті 1:

1) абзаці двадцять п'ятий викласти в такій редакції:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради
України

А. ПАРУБІЙ

ПРОЕКТ

Вносяться
Кабінетом Міністрів України

В. ГРОЙСМАН

« » 2017 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Митного кодексу України

(щодо торговельного захисту)

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 44-45, № 46-47, № 48, ст.552 із наступними змінами) такі зміни:

1. У пункті 4 частини другої статті 271 слово «спеціальне» замінити словом «захисне».

2. У статті 275:

у пункті 1 частини першої слова «спеціальне мито» замінити словами «захисне мито»;

частини третьої, четверту, п'яту викласти в такій редакції:

«3. Захисне мито встановлюється:

1) відповідно до Закону України «Про захисні заходи»;

2) відповідно до Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність», як заходи у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів та економічних угруповань, які обмежують реалізацію законних прав та інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України.

4. Антидемпінгове мито встановлюється відповідно до Закону України «Про захист від демпінгового імпорту».

5. Компенсаційне мито встановлюється відповідно до Закону України «Про захист від субсидіюваного імпорту».

3. Частину дев'яту статті 280 викласти в такій редакції:

«9. Особливі види мита нараховуються за ставками, встановленими рішеннями Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі про застосування антидемпінгових, компенсаційних або захисних заходів, відповідно до законів України «Про захист від демпінгового імпорту», «Про захист від субсидіюваного імпорту», «Про захисні заходи».

4. У статті 281:

частину другу після слів «окремими законами» доповнити словами «або за результатами захисного розслідування».

у частині п'ятій слова «спеціальних заходів» замінити словами «захисних заходів».

5. Статтю 301 після пункту десятого частини п'ятої доповнити новим пунктом у такій редакції:

«7) Міжвідомчою комісією з міжнародної торгівлі про застосування антидемпінгових, компенсаційних або захисних заходів відповідно до Законів України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту», «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту», «Про захисні заходи щодо імпорту в Україну» прийнято рішення про повернення сум сплачених до державного бюджету особливих видів мита.».

6. Частину посту статті 307 доповнити новим пунктом такого змісту:

«6). Норма пункту 6 статті 307 не застосовується до фінансової гарантії як забезпечення сплати митних платежів на підставі рішення Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі, прийнятих відповідно до Законів України "Про захист від демпінгового імпорту", "Про захист від субсидіюваного імпорту" та "Про захисні заходи».

7. Главу 45 після статті 313 доповнити новою статтю 313¹ у такій редакції:

«Стаття 313¹. Фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита.

1. Фінансового гарантією у вигляді грошової застави на особливі види мита є грошові кошти, внесені платником податків на рахунок, відкритий на ім'я органів доходів і зборів в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів на підставі відповідного рішення, прийнятого Міжвідомчою комісією з міжнародної торгівлі.

2. Фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита може вноситися за місцем знаходження органів доходів і зборів, які здійснюють мите оформлення товару.

3. Відсотки на суму фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита не нараховуються.

4. Внесення суми фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита здійснюється у валюті України.

5. Рішення щодо повернення, часткового повернення або стягнення коштів, внесених як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита, приймається Міжвідомчою комісією з міжнародної торгівлі та перераховується до державного бюджету із сум внесеної грошової застави.

6. Порядок внесення фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита та її повернення визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику і митну політику.».

8. Частину другу статті 452 після слів «уточнених дій» доповнити знаками і словами:

«, а також центральному органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики економічного розвитку і торгівлі для цілей порушення та проведення антидемпінгових, антисубсидійних та захисних розслідувань або переглядів.».

II. Прикінцеві положення.

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.

2. Кабінетові Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

3. Встановити, що до приведення законодавства України у відповідність із цим Законом інші закони та нормативно-правові акти застосовуються у частині, що не суперечать цьому Закону.

Голова Верховної Ради
України

А. ПАРУБІЙ

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

В. ГРОЙСМАН

“ ”

2017 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту»

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести зміни до Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» (№ 330-XIV) (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, N 9-10, ст.65 із наступними змінами), виклавши його у такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про захист від демпінгового імпорту

Цей Закон розроблений у відповідності до статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року та Угоди про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року з метою визначення механізму захисту вітчизняного виробника від демпінгового імпорту товару в Україні з інших країн, митних союзів чи економічних угруповань. Цей Закон не виключає застосування будь-яких спеціальних правил, що встановлюються міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

РОЗДІЛ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів та понять

У цьому Законі терміни та поняття вживаються у такому значенні:

- 1) антидемпінгове мито – особливий вид мита, що справляється з товару, який імпортується в Україну з метою усунення демпінгу;
- 2) галузь вітчизняного виробництва – сукупність вітчизняних виробників подібних товарів або тих із них, сукупний обсяг виробництва товарів яких становить основну частину загального обсягу виробництва таких товарів в Україні, що визначається відповідно до статті 20 цього Закону;
- 3) демпінгова маржа – різниця між експортною ціною та нормальною вартістю, що визначається відповідно до статті 13 цього Закону;
- 4) демпінгова маржа *de minimis* – означає демпінгову маржу, що становить менше ніж 2 відсотки;
- 5) заінтересована сторона – фізична або юридична особа, якою можуть бути:
  - а) будь-який експортер чи іноземний виробник товару, що є об'єктом розгляду;
  - б) будь-який імпортер товару, що є об'єктом розгляду;
  - в) єдинанні або асоціація, більшість членів якої є виробниками, експортерами чи імпортерами товару, що є об'єктом розгляду;
  - г) компетентні органи країни експорту;
  - д) будь-який виробник подібного товару в Україні;
  - е) промислові користувачі в Україні, які використовують товар, що є об'єктом розслідування або подібний товар, вироблений в Україні;
  - ж) галузеві організації споживачів в Україні, якщо товар, що є об'єктом розслідування або перегляду, широко реалізується у роздріб;
- об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками подібного товару в Україні;
- інші особи або групи осіб, інтересів яких за рішенням Міністерства може стосуватися порушення та проведення розслідування або перегляду;
- 6) країна експорту – країна походження товару, за винятком випадків, коли застосовується положення частини другої статті 8 цього Закону;
- 7) Міністерство – центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики економічного розвитку і торгівлі;
- 8) невзначний обсяг демпінгового імпорту – визначається відповідно до таких правил:
  - а) обсяг демпінгового імпорту з країни вважається невзначним, якщо він становить менше ніж 3 відсотки від обсягу імпорту подібного товару в Україну, за умови, що обсяг імпорту з країни, частка кожної з яких

- становить менше ніж 3 відсотки від імпорту подібного товару в Україну, разом не перевищує 7 відсотків імпорту в Україну подібного товару;
- б) без шкоди для підпункту «а») обсяг демпінгового імпорту з країни в обсязі, меншому ніж 1 відсоток від сукупного споживання товару, що є об'єктом розслідування в Україні, у будь-якому випадку, вважається невзначним;
- 9) перегляд – процедура, визначена у розділі VI цього Закону;
  - 10) період розслідування або перегляду має одне з наступних значень:
    - а) для цілей встановлення факту демпінгу – період, протягом якого збирається інформація для розрахунку демпінгової маржі. Цей період, за звичайних обставин, має становити 12 місяців, але у будь-якому випадку бути не меншим, ніж шість місяців. У кожному окремому випадку період, протягом якого збирається інформація для розрахунку демпінгової маржі, повинен співпадати з періодом збору інформації для встановлення факту продажів за ціною нижче собівартості;
    - б) для цілей встановлення факту наявності шкоди – період, протягом якого встановлюється, чи завдала галузь вітчизняного виробництва істотної шкоди. За звичайних обставин, цей період охоплює термін, що складає не менше трьох років, за винятком, якщо сторона, яка подає дані, здійснювала діяльність протягом меншого періоду. Період, протягом якого встановлюється, чи завдала галузь вітчизняного виробництва шкоди, охоплює період, протягом якого збираються дані для цілей встановлення факту демпінгу.
- Період розслідування або перегляду встановлюється Міністерством та закінчується якомога ближче до дати початку розслідування або перегляду
- При визначенні конкретного періоду збору даних для кожного окремого розслідування або перегляду, Міністерство, за можливості, бере до уваги практику підприємств, у яких будуть запитуватись дані щодо фінансової звітності, та її вплив на наявність даних бухгалтерського обліку. Можуть враховуватись властивості товару, що є об'єктом розслідування, такі як сезонність і циклічність, а також чинники існування спеціального замовлення або індивідуальних продажів.
- 11) пов'язані особи – за винятком умов, визначених частиною другою статті 20 цього Закону, - це фізичні або юридичні особи, якщо:
    - а) один з них є співробітником або керівником підприємства, створеного за участю іншого;
    - б) особи, які є діловими партнерами, тобто пов'язані договірними відносинами, діють з метою отримання прибутку і спільно несуть витрати і збитки, пов'язані зі здійсненням спільної діяльності;
    - в) вони є роботодавцем і найманим працівником;

г) будь-яка особа, що безпосередньо чи опосередковано володіє, контролює або є номінальним власником пакету в 5 або більше відсотків голосуючих акцій в об'їгу обох підприємств;

д) одна з осіб безпосередньо чи опосередковано контролює іншу;

е) обидві особи безпосередньо чи опосередковано контролюються третьою особою;

є) особи разом безпосередньо чи опосередковано контролюють третю особу;

ж) особи, що знаходяться у шпобі, родяних відносинах, є усиновителем та усиновленим, шкльувальником чи підопічним.

12) подібний товар – товар, який є ідентичним товару, що є об'єктом розслідування чи перегляду або може стати об'єктом розслідування чи перегляду, або у разі відсутності такого товару – інший товар, який має характеристики, подібні до характеристик товару, що є об'єктом розслідування чи перегляду або може стати об'єктом розслідування чи перегляду.

Подібність товару оцінюється на підставі об'єктивних критеріїв, включаючи, але не обмежуючись такими:

- сировина;
- хімічний склад;
- фізичні властивості (характеристики);
- технічні стандарти та вимоги;
- процеси виробництва;
- використання та застосування;
- ступінь заміненості.

Будь-які з цих критеріїв окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними для визначення подібності товару;

13) розслідування – антидемпінгове розслідування, що проводиться згідно з цим Законом;

14) товар, що є об'єктом розслідування або перегляду – товар, що імпортується та призначений для споживання та/або використання в Україні, опис якого міститься в офіційному повідомленні про порушення розслідування або перегляду;

15) Член СОТ означає країну або окрему митну територію, яка на момент порушення розслідування є членом Світової організації торгівлі (далі – СОТ);

16) шкода – означає істотну шкоду, заподіяну галузі вітчизняного виробництва, або загрозу її заподіяння, або істотне перешкоджання створенню чи розширенню такої галузі.

Стаття 2. Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі

1. Міжвідомчу комісію з міжнародної торгівлі (далі – Комісія) очолює Голова, яким за посадою є Керівник Міністерства.

Членами Комісії є Голова Комісії, його перший заступник, заступники та посадові особи органів виконавчої влади. Голова Комісії, його перший заступник, заступники та інші члени Комісії затверджуються відповідно до частини другої цієї статті.

2. Посадовий склад Комісії затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Керівника Міністерства.

Персональний склад Комісії затверджує Керівник Міністерства.

Керівник Міністерства має право вносити зміни до персонального складу Комісії.

3. Формою роботи Комісії є засідання.

Засідання Комісії проводяться за адресою Міністерства.

Засідання Комісії проводяться на вимогу Голови Комісії, на письмову об'їгтовану вимогу члена Комісії, яка подається Голові Комісії, та в інших випадках з дотриманням строків відповідно до цього Закону.

У разі потреби рішення Комісії може прийматися у робочому порядку шляхом підписання членами Комісії відповідного рішення. При цьому Голова Комісії або його заступник інформує членів Комісії та пропонує їм висловити свою точку зору з цього питання у строк, просягом якого вона може бути врахована і який не перевищує строків, встановлених цим Законом.

4. Засідання скликаються Головою Комісії, а у разі його відсутності – першим заступником або заступником Голови Комісії. Разом з інформуванням членів Комісії про засідання їм надається вся необхідна інформація стосовно питань, які виносяться на розгляд під час відповідного засідання Комісії.

У разі необхідності на засідання Комісії можуть запрошуватися експерти державних та недержавних установ, а також іноземні експерти.

5. Засідання Комісії є правомочним, якщо на ньому присутні не менше половини членів Комісії. Рішення приймаються більшістю голосів членів Комісії від персонального складу Комісії. У разі рівного розподілу голосів, голос Голови Комісії є вирішальним. Порядок проведення засідань та порядок роботи Комісії затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Комісія у межах своєї компетенції приймає рішення, організовує та контролює їх виконання. У голошуванні за прийняття відповідного рішення можуть брати участь тільки члени Комісії.

б. Комісія приймає рішення про:

- 1) порушення розслідування або перегляду остаточнох антидемпінгових заходів або зобов'язань;
- 2) застосування або незастосування попередніх або остаточнох заходів або продовження дії остаточнох заходів;
- 3) прийняття або продовження строку дії зобов'язань;
- 4) справляння остаточнох антидемпінгових мит на зворотній основі;
- 5) розширення сфери остаточнох антидемпінгових заходів;
- 6) призупинення розслідування або перегляду у разі прийняття зобов'язань;
- 7) призупинення справляння антидемпінгових мит;
- 8) завершення розслідування або перегляду;
- 9) форму застосування та розмір антидемпінгових заходів, їх зміну;
- 10) припинення дії зобов'язань у разі їх порушення або відмови від зобов'язань;
- 11) запровадження внесених коштів як фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита;
- 12) повернення, часткове повернення або справляння коштів, внесених як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита;
- 13) з інших питань, повноваження Комісії щодо розв'язання яких випливають з цього Закону, інших законодавчих і підзаконних нормативно-правових актів України.

7. Рішення Комісії є обов'язковими до виконання.

Стаття 3. Орган, що проводить розслідування та перегляди

1. Уповноваженим органом, що проводить розслідування та перегляди антидемпінгових заходів, є Міністерство.
- Міністерство уповноважене на визначення строків в рамках розслідування та переглядів антидемпінгових заходів.
- Міністерство здійснює моніторинг застосування антидемпінгових заходів.
2. Органи державної влади зобов'язані на запит Міністерства подавати наявну в їх розпорядженні інформацію, необхідну для проведення розслідувань, переглядів антидемпінгових заходів та моніторингу, всебічно сприяти реалізації Міністерством покладених на нього цих Законом завдань.

Стаття 4. Мова провадження розслідування або перегляду

1. Розслідування та перегляди антидемпінгових заходів здійснюються державною мовою України.
2. Докази та будь-яка інша інформація, подані Міністерству або Комісії у письмовій формі відповідно до цього Закону, враховуються за умови їх викладення державною мовою України.

Стаття 5. Обчислення строків

1. Строки вчинення дій на підставі цього Закону, встановлюються цим Законом або визначаються Комісією чи Міністерством. Право на вчинення дій втрачається після закінчення відповідних строків.
  2. Строки, встановлені цим Законом або визначені Комісією чи Міністерством, обчислюються роками, місяцями і днями.
- Строк може також визначатися послідовним на подію, яка повинна неминуче настати.
3. Строк, обчислюваний роками, закінчується у відповідні місяць і число останнього року цього строку.
  4. Строк, обчислюваний місяцями, закінчується відповідного числа останнього місяця цього строку. Якщо кінець строку, обчислюваного місяцями, припадає на місяць, який не має відповідного числа, цей строк закінчується в останній день цього місяця.
  5. Якщо строк визначається днями, його обчислюють з дня, наступного після того дня, з якого починається цей строк.
  6. Строк, визначений послідовним на подію, яка повинна неминуче настати, обчислюється з наступного дня після настання події або в інший встановлений строк після настання відповідної події.
  7. Якщо кінець строку припадає на неробочий день, останнім днем цього строку вважається перший після нього робочий день.
  8. Останній день строку закінчується в момент закінчення робочого часу цього дня в Міністерстві.

Стаття 6. Рестрація документів

До матеріалів справи долучаються та беруться до уваги лише ті документи, які надійшли до Міністерства у строк, визначений цим Законом, Комісією або Міністерством засобами поштового та/або електронного зв'язку та зареєстровані Міністерством.

Строк не вважається пропущеним, якщо документи були отримані Міністерством засобами поштового та/або електронного зв'язку до закінчення робочого часу останнього дня строку, при цьому рестрація документу в Міністерстві відбулась протягом наступного робочого дня.

Стаття 7. Продовження строків

1. Запит на продовження строку, якщо дозволено цим Законом, розглядається лише у разі, якщо він поданий до Міністерства до закінчення попередньо встановленого строку. Першим днем продовження є наступний день після закінчення попередньо встановленого строку.
2. Міністерство може продовжити строк, якщо це практично можливо та не перешкоджає проведенню розслідування. Продовження строку здійснюється за умови подання заінтересованою стороною обґрунтованих такої необхідності та за наявності достатніх підстав.

РОЗДІЛ II ВИЗНАЧЕННЯ ДЕМПІНГУ ТА РОЗРАХУНОК ДЕМПІНГОВОЇ МАРЖИ

Стаття 8. Демпінг

1. Товар вважається демпінговим тобто таким, що вводиться в торгівлю України за ціною, меншою ніж його нормальна вартість, якщо експортна ціна товару, що експортується з країни (окремої митної території або економічного утворення) в Україну, менша від порівнянної ціни, яка встановлюється під час звичайних торговельних операцій на подібний товар, призначений для споживання в країні експорту.

2. У випадку, коли товари не імпортуються в Україну безпосередньо з країни походження, а експортуються до України із країни-посередника, ціна, за якою такий товар продається в країні експорту в Україну, як правило, зіставляється з порівнянною ціною в країні походження, зокрема, якщо проводиться порівняння з ціною в країні походження, зокрема, якщо, товар просто перевозиться транзитом через країну експорту, або такий товар не виробляється в країні експорту, або для нього немає порівнянної ціни в країні експорту.

Стаття 9. Нормальна вартість

Нормальна вартість товару, як правило, визначається на підставі спичаченої ціни товару або такої ціни, що підлягає сплаті незалежними покупцями у країні експорту під час звичайних торговельних операцій.

Якщо під час звичайних торговельних операцій продаж подібного товару на внутрішньому ринку країни експорту не відбувався, або у зв'язку з особливою ситуацією на ринку чи низькими обсягами продажу на внутрішньому ринку країни експорту такі продажі не можуть бути використані для відповідного порівняння, нормальна вартість подібного товару розраховується:

- 1) на основі витрат виробництва в країні походження, збільшених на обґрунтовану суму торговельних, загальних та адміністративних витрат і прибутків; або

2) на основі експортних цін, що практикуються під час звичайних торговельних операцій у відповідній третій країні, у разі, якщо зазначені ціни є показовими.

Обсяг продажу на внутрішньому ринку країни експорту вважається низьким, якщо продажі подібного товару, призначеного для споживання на внутрішньому ринку країни експорту, як правило, становлять менше 5 відсотків обсягу продажів товару, що є об'єктом розслідування, в Україні. Менше значення цього показника може бути визнано достатнім за умови, що наявні докази того, що продажі на внутрішньому ринку на такому рівні є достатньо великими, щоб здійснити відповідне порівняння.

Особлива ситуація на ринку може існувати, зокрема коли ціни є невикорданно низькими, або існують значний обсяг бартерної торгівлі чи некомерційні домовленості.

Стаття 10. Звичайний хід торговельних операцій

1. Продаж подібного товару на внутрішньому ринку країни експорту або продаж у третю країну за цінами, нижчими ніж собівартість виробництва одиниці товару (з урахуванням постійних та змінних витрат), збільшеними на адміністративні, торговельні та загальні витрати, може вважатися таким, що здійснювався не під час звичайних торговельних операцій внаслідок його ціни, та може не враховуватися при визначенні нормальної вартості у разі, якщо буде встановлено, що такий продаж здійснюється.

1) протягом тривалого періоду часу, що, як правило, становить один рік, але не менше шести місяців;

2) у значному обсязі; та

3) за цінами, які не дають змоги покрити всі витрати протягом обґрунтованого строку.

У разі, якщо ціни товару є нижчими, ніж собівартість виробництва одиниці товару на момент продажу, але перевищують середньозважені величини витрат за період розслідування, вважається, що такі ціни дають змогу покрити витрати протягом обґрунтованого строку.

Продаж за цінами нижчими, ніж собівартість, вважається таким, що здійснюється у значному обсязі, якщо встановлено, що:

1) середньозважена ціна продажу в рамках операції, що розглядається для визначення нормальної вартості, є нижчою, ніж середньозважена ціна витрат на одиницю товару; або

2) обсяг продажу за цінами нижчими, ніж собівартість, становить не менше 20 відсотків обсягів продажу за операціями, що розглядаються для цілей визначення нормальної вартості.

2. Операції між пов'язаними сторонами або між сторонами, які уклали компенсаційну угоду, не вважаються такими, що здійснені під час

звичайних торговельних операцій, та не беруться до уваги при визначенні нормальної вартості, за винятком випадків, коли доведено, що ціни таких операцій можна порівняти із операціями, проведеними між непов'язаними сторонами. Для визначення іонування зв'язку між сторонами слід керуватися положеннями пункту 11 статті 1 цього Закону.

Операції між пов'язаними сторонами розглядаються як такі, що здійснені під час звичайних торговельних операцій, якщо середньозважена ціна продажу від заінтересованої сторони пов'язаній із нею стороні не становить більше або менше 3 відсотків від середньозваженої ціни продажу цієї заінтересованої сторони непов'язаним із нею сторонам.

3. Операції можуть не вважатися такими, що здійснені під час звичайних торговельних операцій, та, відповідно, можуть не братися до уваги при розрахунку нормальної вартості, якщо вони характеризуються такими ознаками:

- 1) є продажами зразків або товарами працівникам, благодійні внески;
- 2) є продажами іншим підприємствам в рамках виробничих угод (голіптові операції) або обміну продукцією (своєю);
- 3) є використанням для виробництва товару продукції, виробленої тим же виробником; або
- 4) інші операції аналогічного характеру.

Стаття 11. Розрахунок витрат

1. Витрати розраховуються, як правило, на підставі бухгалтерської звітності заінтересованої сторони за умови, що ця звітність складається відповідно до загальноприйнятих принципів бухгалтерського обліку у країні, де запитуються інформація, та повністю відображає витрати, пов'язані з виробництвом і продажем товару, що є об'єктом розслідування.

Якщо у бухгалтерській звітності витрати, пов'язані з виробництвом і продажем товару належним чином не відображені вони повинні бути скориговані або встановлені на підставі витрат інших виробників або експортерів в тій же країні, або, у разі, якщо така інформація є недоступною або не може бути використана за інших причин, на основі об'єднаної інформації.

2. Під час розрахунку витрат відповідно до частини першої цієї статті, Міністерство повинно врахувати всі наявні докази, що стосуються фактичного розподілу витрат, у тому числі докази, які поділяються експортером або іноземним виробником у ході розслідування, за умови, що таким розподіл традиційно використовувується експортером або виробником, зокрема, відносно встановлення відповідних періодів амортизації і знецінення та коригувань на капітальні витрати й інші витрати на розвиток виробництва. Якщо цього не було відображено в розподіл, витрати повинні бути відповідно скориговані на суму тих

непоновлених статей витрат, які сприялино впливають на майбутнє та/або поточне виробництво, або на витрати, пов'язані з початком нової діяльності протягом періоду розслідування.

Коригування витрат, пов'язаних з початком нової діяльності протягом періоду розслідування, повинно відображатися:

- 1) витрати на кінець початкового періоду виробничої діяльності; або
- 2) якщо такий період виходить за рамки періоду розслідування, найостанніші витрати, які об'єднано можна можуть бути взяті до уваги Міністерством у ході розслідування.

3. Сума адміністративних, торговельних і загальних витрат та суми прибутків визначаються на підставі фактичних даних, що стосуються виробництва та продажу подібного товару експортером або іноземним виробником, щодо яких проводиться розслідування, під час звичайних торговельних операцій.

У разі неможливості визначення сум адміністративних, торговельних і загальних витрат та сум прибутків за цим методом, такі суми розраховуються на основі:

- 1) фактичних сум, сплачених чи одержаних експортером або іноземним виробником, щодо якого проводиться розслідування, стосовно виробництва та продажу тієї ж категорії товару на внутрішньому ринку країни походження; або
- 2) середньозваженої величини фактичних сум, сплачених або одержаних іншими експортерами чи іноземними виробниками, щодо яких проводиться розслідування, стосовно виробництва та продажу подібного товару на внутрішньому ринку країни походження; або
- 3) будь-якого іншого прийняттого методу за умов, що сума прибутку, яка таким чином встановлюється, не перевищує прибутку, який зазвичай отримують інші експортери або іноземні виробники у разі продажу товарів тієї ж категорії на внутрішньому ринку країни походження.

Стаття 12. Експортна ціна

1. Експортною ціною товару вважається ціна, яка фактично сплачується або підлягає сплаті при продажу на експорт з країни експорту в Україну.

2. У випадках, якщо експортну ціну не встановлено або вважається, що вона є необ'єднаною висхідною наявності договірних відносин або компенсаційної угоди між експортером та українським імпортером або третьою особою, експортна ціна може конструюватися:

- 1) на основі ціни, за якою імпортовані товари вперше перепродаються незалежному покупцю в Україні; або

2) на будь-якій іншій допустимій і обгрунтованій основі, якщо товари не перепродаються незалежному покупцю, або не перепродаються у тому стані, в якому вони були імпортовані.

Стаття 13. Загальні засади порівняння нормальної вартості та експортної ціни

1. Для цілей розрахунку демпінгової маржі проводиться порівняння нормальної вартості та експортної ціни.

Порівняння здійснюється на одному рівні торгівлі та базисних умов поставки (як правило, франко-завод) та щодо продажів, здійснених в період, якомога ближчий до того, що розглядається, а також з належним урахуванням інших відмінностей, які впливають на порівнянність цін.

Міністерство здійснює заходи для отримання інформації, яка є необхідною для забезпечення порівняння, не накладаючи невинновданого тягара подання доказів на заінтересовані сторони.

Якщо нормальна вартість та експортна ціна не приведені до одного рівня для цілей порівняння, здійснюється належне коригування для кожного окремого випадку, по його суті, з урахуванням величин різниць, що які доведено, що вони впливають на ціни та порівнянність цін.

Заінтересована сторона, яка вимагає здійснення коригування, повинна довести, що її вимога є обгрунтованою.

При здійсненні коригувань не допускається дублювання врахування знижок, пільг, обсягів та рівня торгівлі.

2. Як правило, сума коригувань розраховується на основі фактичних даних, що стосуються періоду встановлення факту демпінгу.

Стаття 14. Фактори коригування

1. Коригування може бути здійснено відповідно до таких факторів:

1) Фізичні характеристики

Коригування здійснюється щодо відмінностей фізичних характеристик товару, що експортується в Україну, та подібного товару, що продається на внутрішньому ринку країни експорту. Величина коригування, як правило, має відповідати прийнятним величинам різниць у ринковій вартості.

2) Імпорتنі збори і непрямі податки

Коригування здійснюється щодо нормальної вартості на суми, що відповідають імпортним зборам або непрямим податкам, якими оподатковується подібний товар та сировина, матеріали і комплектуючі, що є його складовими, якщо цей товар призначається для споживання в країні експорту та не підлягає збору і поверненню у разі експорту його в Україну.

3) Знижки, пільги та обсяги продажу

Коригування здійснюється на різницю в знижках та пільгах, включаючи ті, що надаються залежно від обсягів продажу, якщо ці знижки належним чином обчислюються і безпосередньо пов'язані з продажними товарами, що є об'єктом розслідування. Коригування на суму відстрочених знижок та пільг також може здійснюватися, якщо вимога коригування ґрунтується на фактичних даних за попередні періоди, включно з дотриманням умов, необхідних для отримання знижок та пільг.

4) Рівень торгівлі

(а) Коригування на різницю у рівнях торгівлі, в тому числі будь-яких різниць, що можуть виникнути в обсягах продажів оригінального виробника обладнання, здійснюється стосовно мережі збуту на обох ринках, де експортна ціна, включаючи конструйовану експортну ціну, знаходиться на іншому рівні торгівлі, ніж нормальна вартість, і така різниця вплинула на порівнянність цін, що доводиться наявністю постійних і чітких відмінностей у функціях та цінах продавця на різних рівнях торгівлі на внутрішньому ринку країни експорту. Сума коригування повинна ґрунтуватися на ринковій вартості різниці.

(б) За наявності умов, не передбачених підпунктом «а», спеціальне коригування може бути здійснено у разі, якщо існуюча різниця в рівні торгівлі не може бути кількісно визначена через відсутність відповідних рівнів на внутрішньому ринку країни експорту, або коли, що певні ознаки відносяться до інших рівнів торгівлі, відмінних від тих, що мають бути використані для порівняння.

5) Витрати на транспортування, страхування, обробку, навантаження (розвантаження) та додаткові витрати

Коригування здійснюється на різницю у витратах на транспортування, що безпосередньо стосуються товару, який є об'єктом розслідування, або подібного товару від складських приміщень експортера до незалежного покупця у разі, якщо ці витрати включено до відповідних цін. До цих витрат включуються витрати на транспортування, страхування, обробку, навантаження (розвантаження) та додаткові витрати.

6) Пакування

Коригування здійснюється на різницю у витратах, безпосередньо пов'язаних з пакуванням товару, який є об'єктом розслідування, або подібного товару. Коригування повинно включати як відмінності у витратах на матеріал і роботи на пакування, в тому числі, що використовуються на пакування контейнерів для морських перевезень.

7) Кредит

Коригування здійснюється на різницю вартості кредиту, наданого для продажів товару, що є об'єктом розслідування, у разі, якщо цей фактор буде використаний при визначенні ціни.

8) Витрати після продажу

Коригування здійснюється на різницю у прямих витратах, безпосередньо пов'язаних з наданням доручительства, гарантій, технічної допомоги та послуг, як передбачено законодавством країни експорту (походження або порівняння) та/або угодою купівлі-продажу.

9) Комісійні винагороди

Коригування здійснюється на різницю комісійних винагород, сплачених у процесі продажу товару, який є об'єктом розслідування. Комісійні винагороди слід розуміти як такі, що включають цінову надбавку, отриману продавцем товару, що є об'єктом розслідування, або подібного товару, якщо функції такого продавця є подібними до функцій агента, що працює на комісійній основі.

10) Перерахунок валют

Якщо для порівняння цін необхідно провести перерахунок валют, такий перерахунок здійснюється з використанням валютного курсу на дату продажу товару, за винятком випадків, коли продаж іноземної валюти на форвардних ринках безпосередньо пов'язаний із відповідним продажем на експорт. В такому випадку використовується ставка обміну при форвардному продажу.

Як правило, датою продажу вважається дата, яка зазначається у рахунку. Проте може використовуватися і дата укладення контракту, замовлення або підтвердження замовлення, якщо вона є більш прийнятною для встановлення істотних умов продажу.

Експортерам надається 60 днів для відображення тривалого копівання валютних курсів у період розслідування.

11) Інші фактори

Коригування може бути здійснено щодо різниці у інших факторах, які не передбачені пунктами 1 – 10, якщо доведено, що вони впливають на порівняльність цін на момент, коли ціни було встановлено, зокрема, що покупці постійно сплачують різні ціни на внутрішньому ринку через різницю в таких факторах.

2. Якщо встановлено існування випадків, визначених у частині другій статті 12 цього Закону:

1) нормальна вартість встановлюється на еквівалентному рівні торгівлі конструйованої експортної ціни або повинні бути здійснені коригування відповідно до положень статей 13, 14 цього Закону за умови доведення, що вони впливають на порівняльність цін;

2) коригування усіх витрат, включаючи податки і збори, що сплачуються в разі імпорту та перепродажу, а також одержаних прибутків з метою встановлення об'єктивної експортної ціни на рівні кордону України.

До складових витрат, що коригуються, включають ті витрати, які, як правило, несе український імпортер, але сплачені будь-якою стороною у межах України або поза її межами, яка може передбувати у договірних відносинах або сторонно, яка уклала компенсаційну угоду з імпортером або експортером, зокрема, стосовно:

1) типових витрат на транспортування, страхування, обробку, навантаження (розвантаження) та додаткових витрат;

2) мита, будь-якого антидемпінгового мита, інших податків, що справляються в Україні у зв'язку з імпортом або продажем товарів; та

3) обфрунтованих величин торговельних, зарпальних та адміністративних витрат і прибутку.

Такі коригування здійснюються без шкоди для тих, які можуть відповідати частині першій цієї статті.

Стаття 15. Розрахунок демпінгової маржі

1. За умови дотримання відповідних положень статей 13 та 14 цього Закону, наявність демпінгової маржі протягом періоду розслідування, як правило, встановлюється:

1) на підставі порівняння середньозваженої величини нормальної вартості із середньозваженою величиною цін усіх порівнянних експортних операцій в Україні; або

2) шляхом порівняння індивідуальної нормальної вартості з індивідуальними експортними цінами в Україні за кожного операцією.

Розрахунок демпінгової маржі повинен включати усі продажі товару, що є об'єктом розслідування, в Україні шляхом додання позитивних та негативних результатів, які були виявлені для різних операцій або моделей.

2. Середньозважена величина нормальної вартості може порівнюватися з цінами індивідуальних експортних операцій якщо експортні ціни значно відрізняються у різних покупців або у регіонах або протягом певного періоду (періодів) часу та за наявності пояснення, чому таку різницю не можна взяти до уваги у разі порівняння на основі середньозважених значень або порівняння за кожного окремо операцією.

3. У разі, якщо встановлено декілька різних значень демпінгової маржі, може встановлюватися середньозважена величина демпінгової маржі.

Стаття 16. Особливості розрахунку демпінгової маржі

1. Для кожного відомого іноземного виробника або експортера товару, який є об'єктом розслідування, як правило, повинна визначатися індивідуальна демпінгова маржа.

3. Метою визначення індивідуальної демпінгової маржі та застосування антидемпінгового мита, різні юридичні особи можуть розглядатися в

якості одного іноземного виробника або експортера, коли доведено, що структура відносин та торговельні відносини між такими особами або їх відносною із третьою особою є близькими. Будь-яке визначення щодо розгляду різних юридичних осіб в якості однієї повинно ґрунтуватися на фактах, а пояснення цього повинно бути включено до офіційного повідомлення.

2. Якщо при дослідженні іноземних виробників або експортерів було використано метод вибірки відповідно до положень статті 49 цього Закону, демпінгова маржа для іноземних виробників або експортерів, які співпрацювали, але не були відібрані, має дорівнювати показнику середньозваженої маржі, яка встановлена для сторін, які брали участь у вибірці.

При цьому нульова маржа, маржа *de minimis*, або така, що встановлена у зв'язку з ухиленням сторони від співпраці відповідно до положень статті 30 цього Закону, не береться до уваги.

РОЗДІЛ ІІІ

ШКОДА ТА ПРИЧИННО-НАСЛІДКОВИЙ ЗВ'ЯЗОК

Стаття 17. Встановлення шкоди

1. Шкода галузі вітчизняного виробництва внаслідок демпінгового імпорту встановлюється на підставі результатів дослідження доказів обсягу демпінгового імпорту та впливу демпінгового імпорту на ціни подібних товарів на ринку України і на галузь вітчизняного виробництва.

При дослідженні обсягу демпінгового імпорту, Міністерство визначає чи мало місце значне зростання обсягів демпінгового імпорту або в абсолютних показниках або відносно виробництва чи споживання в Україні.

При визначенні впливу демпінгового імпорту на рівень цін Міністерство визначає:

чи були ціни товару, що є предметом демпінгового імпорту значно нижче цін аналогічного товару галузі вітчизняного виробництва; або

чи вплинув демпінговий імпорт значною мірою на суттєве зниження цін подібного товару галузі вітчизняного виробництва; або

чи перешкодив демпінговий імпорт значною мірою зростанню цін подібного товару галузі вітчизняного виробництва, яке могло б бути за відсутності такого імпорту.

Будь-які з цих критеріїв окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є підставою для прийняття остаточного рішення.

Для цілей цієї частини демпінговим імпортом не може вважатися імпорт іноземного виробника або експортера, для якого Комісія встановила нульову демпінгову маржу або маржу *de minimis*.

2. Якщо об'єктом розслідувань є одночасно імпорт товару більше ніж з однієї країни, вплив цього імпорту оцінюється сукупно за наявності таких умов:

1) демпінгова маржа, встановлена щодо імпорту товару, який є об'єктом розслідування із кожної країни експорту, перевищує мінімально допустиму демпінгову маржу (*de minimis*);

2) обсяг імпорту цього товару із кожної країни експорту не є незначний з урахуванням положень пункту 8 статті 1 цього Закону; та

3) оцінка сукупного впливу імпорту є можливою з огляду на умови конкуренції між імпортованими товарами та умови конкуренції між імпортованими товарами та подібними товарами, що вироблені в Україні.

3. Дослідження впливу демпінгового імпорту на галузь вітчизняного виробництва здійснюється на основі оцінки всіх економічних факторів та показників, які впливають на стан галузі вітчизняного виробництва, в тому числі:

1) значимість демпінгової маржі;

2) фактичне та потенційне скорочення: продажів, прибутків, виробництва, частки на ринку, продуктивності праці, рентабельності інвестицій, використання потужностей;

3) фактори, що впливають на ціни товару в Україні; та

4) фактичні та потенційні негативні наслідки для: руху грошових коштів, запасів товарів, зайнятості населення, рівня заробітної плати, економічного зростання; можливості залучення капіталу або інвестицій.

Економічні фактори та показники, зазначені в цій частині повинні враховуватись при оцінці того, чи зазнає галузь вітчизняного виробництва істотної шкоди. Фактори і показники, які не зазначені в цій частині, також можуть враховуватись при оцінці шкоди за наявності відповідних доказів у матеріалах розслідування.

Будь-які з цих факторів та показників окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними для визначення чи зазнає галузь вітчизняного виробництва істотної шкоди.

4. Вплив демпінгового імпорту повинен опіюватись відносно вітчизняного виробництва подібного товару, якщо наявні фактичні дані дозволяють виокремити таке виробництво на основі таких критеріїв, як виробничий процес, продаж подібного товару його виробниками і прибутки.

Якщо виокремлення виробництва є неможливим, вплив демпінгового імпорту на галузь вітчизняного виробництва оцінюється на основі дослідження виробництва найвужчої групи або асортименту товарів, які

включають подібний товар, щодо якого може бути отримано необхідну інформацію.

Стаття 18. Загроза заповнення істотної шкоди

1. Встановлення загрози заповнення істотної шкоди повинно ґрунтуватися на фактах, а не просто на твердженні, припущенні або малоімовірній можливості. Зміна обставин, що спричиняють ситуацію, за якої демпінг заповнює істотну шкоду, повинна бути чітко передбачувана та неминуча.

2. При встановленні існування загрози заповнення істотної шкоди, стан галузі вітчизняного виробництва в період розслідування, включаючи дослідження впливу демпінгового імпорту на неї відповідно до частини третьої статті 17 цього Закону, повинен бути врахований з метою визначення основи для оцінки загрози заповнення істотної шкоди. Також розглядаються інші економічні фактори, в тому числі:

- 1) знанні темпи зростання демпінгового імпорту на ринок України, що свідчать про ймовірність значного зростання обсягів імпорту;
- 2) наявність в експортера достатнього експортного потенціалу або його неминуче та значне зростання, що свідчить про ймовірність значного зростання обсягу демпінгового експорту на ринок України, з урахуванням наявності інших експортних ринків, які можуть потягнути додаткові експортні поставки;
- 3) чи здійснюється імпорт за цінами, які значно нижче або впливають на зниження ціни вітчизняної галузі виробництва, що ймовірно може призвести до зростання попиту на імпорт в майбутньому;
- 4) запаси товару, який є об'єктом розслідування.

Зазначені економічні фактори повинні бути враховані при оцінці того, чи існує загроза заповнення істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва. При цьому інші фактори також можуть бути розглянуті при оцінці загрози заповнення істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва за наявності відповідних доказів у матеріалах розслідування.

Будь-які з цих факторів окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними при прийнятті рішення, але сукупність факторів, що розглядаються, повинна свідчити, що подальший демпінговий імпорт є неминучим і якщо не будуть застосовані заходи для запобігання цьому, неминучим є заповнення істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва.

Стаття 19. Причинно-наслідковий зв'язок

1. Усі докази, представлені відповідно до частин другої та четвертої статті 17 цього Закону, повинні доводити, що демпінговий імпорт заповнює шкоду в розумінні цього Закону. Доведення причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом і шкодою, заповнюваною галузі вітчизняного виробництва повинно ґрунтуватися на виявленні всіх доказів, що містяться у матеріалах розслідування.

2. Під час встановлення причинно-наслідкового зв'язку Міністерством повинні бути досліджені інші відомі фактори, крім демпінгового імпорту, які в той же час заповнюють шкоду галузі вітчизняного виробництва. Шкода, спричинена іншими факторами, не повинна бути віднесена на рахунок демпінгового імпорту. Фактори, які можуть бути розглянуті у зв'язку з цим, включають:

- 1) обсяги і ціни демпінгового імпорту;
- 2) скорочення попиту або зміни у структурі споживання;
- 3) обмеження торгівлі та конкуренції між третіми країнами та вітчизняними виробниками;
- 4) розвиток технологій;
- 5) показники експорту; та
- 6) продовжитивність галузі вітчизняного виробництва.

Фактори, не зазначені в цій частині також можуть бути розглянуті за умови, що відповідні докази містяться у матеріалах розслідування.

Стаття 20. Визначення галузі вітчизняного виробництва

1. З метою визначення галузі вітчизняного виробництва враховується наступне:

- 1) у разі, якщо виробники подібного товару в Україні пов'язані з експортерами або імпортерами або одночасно є імпортерами товару, про який стверджується, що він продається за демпінговими цінами, галузь вітчизняного виробництва може ґрунтуватися як така, що стосується решти виробників;
- 2) за виняткових обставин території України може поділятися на два або більше конкурентоспроможних ринки (регіони), а виробники на кожному з ринків можуть вважатися за окрему галузь виробництва, якщо:

у межах кожного такого ринку виробники продають весь або більшу частину виробленого товару, що є об'єктом розслідування, на цьому ринку; та

при задоволенні попиту на кожному такому ринку ступінь залучення виробників відповідного товару, які розташовані на іншій частині території України, є незначною.

За таких обставин може бути встановлено факт шкоди навіть тоді, коли основній частині загальної галузі вітчизняного виробництва не заповнює шкоди, за умови, що:

демпінговий імпорт зосереджується на такому окремому ринку; та демпінговий імпорт заповнює шкоду виробникам, що виробляють весь або більшу частину товару на цьому ринку.

2. Для цілей пункту 1 частини першої цієї статті виробники вважаються пов'язаними з експортерами або імпортерами за наявності наступних умов:

- 1) один з них безпосередньо або опосередковано контролює іншого; або
- 2) обидва безпосередньо або опосередковано контролюються третьою особою; або
- 3) вони разом безпосередньо чи опосередковано контролюють третю особу за умови, якщо є підстави вважати або підозрювати, що наслідки такого зв'язку можуть змусити відповідного виробника діяти інакше, ніж виробники, які не перебувають у такому зв'язку.

Для цілей цієї частини вважається, що один контролює іншого, якщо перший може юридично або фактично обмежувати чи здійснювати управління другим.

3. Для цілей пункту 2 частини першої цієї статті, коли галузь вітчизняного виробництва тлумачиться як сукупність виробників на певному ринку України, експортерам повинна бути надана можливість запропонувати прийняти зобов'язання відповідно до статті 55 цього Закону для продажу товарів на такому ринку.

Якщо у найкоротші строки не було запропоновано прийняти відповідних зобов'язань або якщо має місце випадок, визначений у статті 62 цього Закону, може бути застосовано попереднє або остаточне антидемпінгове мито щодо імпорту в Україну в цілому. В таких випадках застосування може бути обмежено певним колом виробників та експортерів, які здійснюють поставки на відповідний ринок.

4. Для цілей цієї статті застосовуються положення частини четвертої статті 17 цього Закону.

РОЗДІЛ ІV НАЦІОНАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС

Стаття 21. Визначення національного інтересу

1. Попередні та остаточні антидемпінгові заходи не можуть бути застосовані або подовжені без проведення дослідження та визначення їх відповідності національному інтересу відповідно до положень цього Розділу.

Для цілей захисту національного інтересу дія антидемпінгового заходу, що застосовується, може бути призупинена відповідно до статті 74 цього Закону.

2. Встановлення, чи потребує національний інтерес застосування попередніх або остаточних антидемпінгових заходів, повинно ґрунтуватися на оцінці інтересів вітчизняних виробників, імпортерів, постачальників, користувачів та споживачів. Додатково мають враховуватися:

1) вплив демпінгового імпорту на зайнятність населення;

2) інвестиції вітчизняних виробників, імпортерів, користувачів та споживачів;

3) міжнародні економічні інтереси України.

3. Для цілей цієї статті рішення щодо національного інтересу приймається за умови, що всім сторонам, зазначеним у частині другій цієї статті надано можливість повідомити свою точку зору. Таке рішення має базуватися на обґрунтованій інформації.

4. При дослідженні питань національного інтересу, належним чином слід врахувати необхідність зменшення негативного впливу демпінгу, що заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, а також відновлення конкуренції.

5. При здійсненні оцінки національного інтересу у розслідуванні, де галузь вітчизняного виробництва визначається відповідно до частини третьої статті 20 цього Закону як сукупність виробників, що здійснюють свою діяльність на певному ринку України, особлива увага повинна приділятися інтересам цього ринку.

6. Антидемпінгові заходи не застосовуються, якщо Комісія встановлює, що застосування таких заходів не відповідає національному інтересу.

РОЗДІЛ V

ПОРУШЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ

Глава 1

Загальні положення проведення розслідування

Стаття 22. Загальні положення проведення розслідування

1. Міністерство та Комісія мають забезпечити неупереджений і об'єктивний антидемпінговий процес. Рішення, що приймаються Комісією, мають містити детальні та достатні обґрунтування, докази та висновки.

2. Антидемпінгові заходи можуть застосовуватися лише на підставі результатів розслідувань, порушених та проведених згідно з цим Законом та у відповідності з міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 23. Права сторін

1. Під час проведення розслідування Міністерство та Комісія повинні забезпечувати право заінтересованих сторін на участь у змагальному процесі та повний захист, як це передбачено цим Законом.

Заінтересовані сторони мають право подавати інформацію і докази під час розслідування у строки, визначені Міністерством та/або Комісією.

2. Права, зазначені у частині першій цієї статті, мають публікуватися і застосовуватися із врахуванням обов'язку Міністерства та Комісії завершити розслідування у строки, визначені статтею 37 цього Закону.

3. Права, зазначені у частині першій цієї статті, набуваються стороною з моменту її реєстрації Міністерством у якості заінтересованої сторони.

4. На запит заінтересованих сторін Міністерство повинно оперативно надавати їм можливість ознайомитися з усією неконфіденційною інформацією отриманою в рамках розслідування.

Міністерство може надати електронний доступ до неконфіденційної інформації, отриманої в рамках розслідування. Умови організації електронного доступу встановлює Міністерство.

5. Зареєстровані сторони та інші віднесені виробники, імпортери, користувачі і їх галузеві організації, а також галузеві організації споживачів можуть подавати Міністерству інформацію стосовно національного інтересу згідно зі статтею 21 цього Закону.

6. Міністерство інформує усі заінтересовані сторони про намір введення тимчасового антидемпінгового мита. Відповідне інформаційне повідомлення направляється заінтересованим сторонам зазвичай до направилення Комісії попереднього звіту про результати розслідування згідно зі статтею 50 цього Закону. Таке повідомлення має містити стислий опис запропонованого заходу тілжки в інформаційних цілях.

Іноземні виробники та/або експортери повинні отримати детальну інформацію про свої власні розрахунки демпінгової маржі і, за необхідності, маржі, достатньої для усунення шкоди, заподіяної галузі віднесеного виробництва.

Іноземні виробники та/або експортери можуть подати свої коментарі тільки стосовно точності розрахунків. Такі коментарі беруться до уваги у звіті відповідно до статті 50 цього Закону за умови, що вони подані у строк, встановлений Міністерством.

Стаття 24. Матеріали справи

1. Міністерство веде і регулярно оновлює матеріали справи з кожного розслідування.

2. Уся інформація в письмовій формі, представлена для цілей розслідування заінтересованими сторонами та отримана Міністерством з інших джерел, використаних у розслідуванні, має долучатися до матеріалів справи.

Стаття 25. Інформація для цілей розслідування та її використання

1. Міністерство має право звертатися із запитом про подання інформації до заінтересованих сторін, визначених у пункті 5 статті 1 цього Закону.

2. Міністерство має право одержувати від органів державної влади України, державних установ, агентств та експертних організацій будь-яку інформацію, у тому числі з обмеженим доступом, документи, що стосуються розслідування, включуючи матеріали з технічним аналізом.

3. Усі заінтересовані сторони розслідування отримують повідомлення щодо інформації, яку слід подати для такого розслідування.

В найкоротші строки після порушення розслідування, Міністерство детально визначає інформацію, яку мають подати заінтересовані сторони, та формат її подання. З метою отримання інформації Міністерство направляє заінтересованим сторонам відповідні запити та/або запитальники.

4. Усім заінтересованим сторонам розслідування дається достатня можливість подати у письмовій формі будь-які докази, які вони вважають суттєвими для цілей такого розслідування, у тому числі на основі інформації, що міститься в неконфіденційній частині матеріалів справи.

5. Усі заінтересовані сторони мають право представити свою точку зору на основі інформації, що міститься в неконфіденційній частині матеріалів справи.

6. Міністерство та Комісія беруть до уваги інформацію, подану відповідно до цієї статті, якщо вона є достатньо об'єктивною, з урахуванням строків завершення розслідування.

7. Міністерство бере до уваги будь-які складнощі, які можуть виникнути у заінтересованих сторін в процесі подання інформації, особливо невеликих виробників, і надає їм в цьому практично можливе оприяння.

8. Інформація, отримана згідно з цим Законом, може бути використана виключно відповідно до мети, з якою вона запитувалась.

Ці положення не виключає можливості використання інформації, отриманої в рамках одного розслідування, з метою ініціювання інших розслідувань або переглядів в рамках того ж антидемпінгового процесу.

9. Сторона, що подає інформацію, зберігає докази її відправлення, щоб у разі заперечення подати їх Міністерству.

10. Вимоги до форми подання інформації визначаються Міністерством за погодженням з відповідним органом державної влади України, державною установою.

Стаття 26. Вимоги до інформації, що подається заінтересованими сторонами

1. Міністерство враховує інформацію, подану заінтересованими сторонами, за умови виконання ними наступних вимог:

- 1) таблиці і графіки містять детальні посилання на інформаційні джерела і конкретизують розрахунки і коригування, використані для їх підготовки, щоб було можливо перерахувати ці показники, використовавши вихідні дані;
- 2) інформація містить відповідні посилання і використані джерела;
- 3) статистичні і економічні розрахунки, методологічні відомості, а також числові моделювання містять усі відомості, такі як:
  - використану електронну базу даних, із зазначенням джерела цих даних та періоду, якого вони стосуються;
  - визначення комп'ютерної програми, яка використана для розрахунку;

обґрунтування періоду, обраного для таких розрахунків;

обґрунтування виключення зразку із розрахунку, якщо доцільно;

- пояснення щодо прапунків, зроблених у економічному аналізі чи моделюванні, з обґрунтуванням використаних функціональних форм; пояснення відповідності запропонованих методів аналізу питанню, що розглядається у розслідуванні;

інші відомості та/або дані незалежно від їх викладу, необхідні для повного розуміння і відтворення представлених результатів.

2. Інформація, подана не у відповідності визначеним вимогам, може не долучатися до матеріалів справи. У такому разі Міністерство інформує відповідну заінтересовану сторону про своє рішення протягом п'яти днів, з дня його прийняття.

Стаття 27. Конфіденційна інформація

1. Інформація, що за своєю природою є конфіденційною (наприклад, якщо її розкриття дасть суттєву перевагу конкуренту або матиме суттєвий негативний вплив на особу, що подала цю інформацію, або на особу, від якої така інформація була отримана), або яка подана заінтересованими сторонами розслідування на конфіденційній основі із наведенням обґрунтованих причин конфіденційності, повинна розглядатися Міністерством та Комісією як така, що є конфіденційною.

Обґрунтування причин конфіденційності інформації оцінюються Міністерством. Причина, не вважається достатньою, якщо інформація, щодо якої запитується збереження конфіденційності, носить явно публічний характер або знаходиться у вільному доступі.

2. При поданні інформації заінтересовані сторони мають чітко зазначити, щодо якої саме частини цієї інформації вони вимагають забезпечення конфіденційності. Конфіденційна інформація не може розкриватися без дозволу сторони, що представила цю інформацію.

Інформація, якою обмінюються Міністерство і Комісія, інформація стосовно засідань Комісії або щодо службових документів Міністерства чи Комісії стосовно розслідування не розголошується.

3. Вимога заінтересованої сторони щодо надання інформації статусу конфіденційної може бути відхилена, якщо Міністерство, зокрема, дійде висновку, що підстави, наведені для цього, є недостатніми. В такому випадку Міністерство інформує відповідну сторону, що її вимога про забезпечення конфіденційності не може бути задоволена, якщо вона не доведе Міністерству, що інформація наведена із відповідних джерел, є достовірною. Якщо пояснення, подані цією стороною, є незадовільними, ця інформація може не братися Міністерством до уваги.

4. Ця стаття не перешкоджає розкриттю Міністерством та Комісією загальної інформації, зокрема, про причини, з яких вони прийняли рішення згідно з цим Законом, або розкриттю фактичної інформації, на яку спирається Комісія, пояснюючи свої рішення. Таке розкриття має враховувати законні інтереси відповідних сторін розслідування, які не бажають розголошення їх конфіденційної інформації.

Стаття 28. Неконфіденційне резюме інформації

1. Усі заінтересовані сторони, що подають конфіденційну інформацію, додають разом з нею також її неконфіденційне резюме.

Заінтересована сторона, що подає конфіденційну інформацію одночасно надсилає її неконфіденційне резюме, усім іншим заінтересованим сторонам. З цієї метою Міністерство веде та оновлює список заінтересованих сторін та надає доступ до нього заінтересованим сторонам. Розсила документації, за можливості, здійснюється в електронній формі. Докази відправлення інформації направляються до Міністерства для їх включення до матеріалів справи. Якщо неконфіденційне резюме не направляється заінтересованим сторонам, Міністерство може не брати таку інформацію до уваги у ході розслідування.

2. Неконфіденційне резюме повинно бути настільки деталізованим, щоб була зрозумілою суть конфіденційної інформації.

Інформація у числовій формі, що подається у неконфіденційному резюме, може відображатися в індексах або величинах. Неконфіденційне резюме має містити прямики про будь-яку інформацію, яка не була подана із зазначеним відповідних причин.

3. За виняткових обставин сторони, що подають конфіденційну інформацію, можуть зазначити, що ця інформація не підлягає скороченню. У таких випадках вони наводять пояснення причин, з яких підготовка неконфіденційного резюме цієї інформації є неможливою.

4. Якщо Міністерством встановлено, що інформація в неконфіденційному резюме є недостатньою або є недостатнім обґрунтування причин

неможливості підготовки неконфіденційного резюме інформації, заінтересована сторона у встановлений Міністерством строк повинна:

- 1) внести зміни до неконфіденційного резюме відповідно до вимог цієї статті; або
- 2) дати згоду на включення цієї інформації у неконфіденційну частину матеріалів розслідування; або
- 3) утриматися від подання запитованої інформації; або
- 4) продемонструвати Міністерству, на основі відповідних джерел, що ця інформація є достовірною.

Для цієї статті повністю і достатність неконфіденційного резюме інформації встановлюється Міністерством. Міністерство може не брати до уваги інформацію, якщо вона подана не у відповідності вимогам цієї статті.

Стаття 29. Слухання та консультації

1. Заінтересовані сторони можуть подати письмовий запит щодо проведення слухань та/або консультацій у строк, встановлений Міністерством, із зазначеним переліку питань для розгляду.

Слухання та консультації можуть призначатися Міністерством.

Рішення щодо слухань та/або консультацій, порядку їх проведення приймається Міністерством. Міністерство інформує заінтересовані сторони про відповідне рішення за 10 днів до дати проведення слухань та/або консультацій.

2. У ході слухань та консультацій розглядаються питання по суті розслідування та/або по процедурі.

3. Залежно від обговорюваних питань, на консультаціях можуть бути присутніми одна або кілька заінтересованих сторін.

4. Під час розслідування заінтересованим сторонам на їх запит може надаватися можливість зустрітися з іншими сторонами, які мають протилежні погляди, для обміну позиціями та аргументами.

5. Заінтересовані сторони, які брали участь у слуханнях та/або консультаціях, повинні подати Міністерству неконфіденційне резюме своїх презентацій та заяв для включення до неконфіденційної частини матеріалів справи.

Інформація, представлена усно на слуханнях та/або консультаціях, розглядається під час розслідування за умови, що така інформація подана Міністерству у письмовій формі протягом 10 днів з дати їх проведення.

Якщо ведення стенограма слухань або консультацій, ця стенограма добувається до конфіденційної частини матеріалів справи.

6. Після завершення консультацій щодо розкриття інформації стосовно розрахунків зазначених у статті 54 цього Закону, Міністерство може до матеріалів справи стислою описом питань, що обговорювалися під час цих консультацій. Якщо такий опис міститиме конфіденційну інформацію, має бути підготовлене неконфіденційне резюме для включення до неконфіденційної частини матеріалів справи.

7. Участь у слуханнях та/або консультаціях є правом заінтересованих сторін. Неможливість бути присутнім на слуханнях та консультаціях не тягне за собою негативних наслідків.

Стаття 30. Ухилення заінтересованої сторони від співпраці

1. Якщо заінтересована сторона відмовляє у доступі або в інший спосіб не подає потрібної інформації у строк, встановлений відповідно до цього Закону, або створює значні перешкоди для розслідування, Міністерство може робити попередні чи остаточні висновки на основі наявних фактів.

Якщо встановлено факт подання заінтересованою стороною недостовірної або оманливої інформації, Міністерство може не брати таку інформацію до уваги і використовувати наявну інформацію.

Інформація про насильки ухилення від співпраці публікується в офіційному повідомленні про порушення розслідування та направляється заінтересованим сторонам.

2. Відмова подати відповідь в електронній формі не вважається відмовою (ухиленням) від співпраці, якщо така сторона доведе, що подання відповіді у такий спосіб призвело б до надмірного навантаження або нецільовитрат додаткових витрат.

3. Якщо інформація, подана заінтересованою стороною, є неповною або міститиме інші недоліки, вона береться Міністерством до уваги, за умови що:

1) її неповнота не ухиляльне можливість Міністерства зробити точні висновки; та

2) така інформація:
подана належним чином у відповідні строки;
придатна до перевірки; та

3) заінтересована сторона діла добросовісно в міру своїх можливостей.

4. У випадку, коли Міністерство у ході розслідування частково або повністю не враховує інформацію або докази, воно невідкладно інформує заінтересовану сторону, яка їх подала, про причини неврахування та строк, протягом якого відповідна сторона має можливість подати додаткову інформацію та докази.

Якщо Міністерство не враховує додаткову інформацію або докази, воно інформує заінтересовану сторону про причини неврахування, а також наводить її причини в остаточному звіті про результати розслідування.

5. Якщо Міністерство робить висновки, включаючи висновки щодо демпінгової маржі, що свідчать про наявність підстав для застосування антидемпінгових заходів, на основі наявної інформації відповідно до частини першої цієї статті, зокрема, на підставі інформації, яка наводиться у заяві про порушення розслідування, така інформація, якщо можливо, перевіряється з урахуванням встановлених строків розслідування. Така перевірка здійснюється шляхом звернення до незалежних джерел, які є у розпорядженні Міністерства, та/або інформації, яка наводить до Міністерства у ході розслідування від інших заінтересованих сторін, і стосується: рівня цін, що публікуються, офіційної статистичної звітності щодо імпорту та митної статистики. Така інформація, за необхідності, може включати дані стосовно світового або інших репрезентативних ринків.

6. Якщо заінтересована сторона повністю або частково ухиляється від співпраці з Міністерством та у зв'язку з цим не подає інформацію, що стосується розслідування, результати розслідування для цієї сторони може бути менш сприятливим, ніж у разі, коли сторона не ухиляється від співпраці.

Стаття 31. Перевірка інформації

1. За виключенням обставин, передбачених статтею 30 цього Закону, в ході розслідування Міністерство має переконатися в точності і повноті інформації, поданої заінтересованими сторонами, на якій ґрунтуються його висновки.

Перевірка інформації, як правило, здійснюється шляхом:

1) дослідження інформації у письмовій формі, отриманої від заінтересованих сторін, органів державної влади України або отриманої Міністерством *ex officio*; та/або

2) виїзної перевірки документів заінтересованих сторін відповідно до статті 32 цього Закону.

Перевірка інформації може здійснюватися у будь-який момент до завершення підготовки звіту про суттєві факти та обставини.

2. Для перевірки інформації, поданої сторонами, Міністерство може звернутися за співпрацею до членів Комісії, органів державної влади України, недержавних установ та незалежних експертів. За необхідності вони мають подати Міністерству відповідну інформацію і докази, які є в їх розпорядженні в межах встановленого Міністерством для цього строку.

Якщо Міністерство вважає за потрібне, представники органів державної влади України, недержавних установ та незалежні експерти можуть бути залучені до виїзних перевірок.

Стаття 32. Виїзні перевірки

1. Положення цієї статті застосовуються, якщо Міністерство вирішує перевірити інформацію, подану будь-якою заінтересованою стороною шляхом виїзної перевірки.

2. В офіційному повідомленні, опублікованому згідно зі статтею 36 цього Закону, Міністерство зазначає про те, що подана інформація може підлягати виїзній перевірці. Також в офіційному повідомленні зазначається, що у разі, якщо заінтересована сторона прямо не погоджується на проведення виїзної перевірки, Міністерство може застосувати положення статті 30 цього Закону.

3. В ході розслідування Міністерство може провести виїзну перевірку інформації, поданої такими заінтересованими сторонами:

- 1) вітчизняним виробником;
- 2) іноземними виробниками або експортерами;
- 3) імпортерами;
- 4) користувачами і споживачами;
- 5) об'єднаннями, які представляють інтереси сторін, згаданих у пунктах 1–4 цієї частини або

6) будь-якою іншою фізичною або юридичною особою, яка не є заінтересованою стороною розслідування за наявності обґрунтованої необхідності.

4. Повідомлення про намір провести виїзну перевірку Міністерство направляє не пізніше ніж:

1) за 30 днів до запропонованої дати початку перевірки, у разі перевірки заінтересованих сторін, розташованих за межами України;

2) за 20 днів до запропонованої дати початку перевірки, у разі перевірки заінтересованих сторін, розташованих в Україні.

5. До закінчення строку, вказаного у повідомленні, направленого відповідно до частини четвертої цієї статті, заінтересовані сторони подають письмову згоду на проведення виїзної перевірки і узгоджують запропоновану дату.

Якщо за об'єктивних причин запропонована дата є неприйнятною для заінтересованої сторони, Міністерство пропонує альтернативу дати, враховуючи необхідність завершити розслідування у встановлені строки.

Після отримання згоди заінтересованої сторони на проведення перевірки, Міністерство невідкладно повідомляє компетентним органам країни експорту назву і адресу підприємства, яке перевірятиметься, та узгоджує дату перевірки.

6. Міністерство може застосувати положення, передбачені статтею 30 цього Закону у будь-якому з таких випадків:

- 1) компетентні органи країни експорту та/або іноземні виробники чи експортери заперечують проти візної перевірки;
  - 2) запропонована дата візної перевірки не була узгоджена, хоча Міністерство намагалося врахувати коментарі, отримані від іноземних виробників чи експортерів;
  - 3) згода на проведення візної перевірки була відкликана до початку проведення такої перевірки;
  - 4) заінтересована сторона вимагає змінити узгоджену дату, за винятком випадку, коли Міністерство вважає таку зміну обґрунтованою і вона не перешкоджає завершеному розслідуванню у встановлений строк;
  - 5) в будь-якому іншому випадку, якщо існують обґрунтовані підстави для застосування положень статті 30 цього Закону.
7. Візні перевірки, як правило, здійснюються після отримання відповіді на запитальник.
8. Не пізніше ніж за 15 днів до початку візної перевірки, підприємство, яке перевірятиметься, повинне бути повідомлене про характер інформації, що підлягає перевірці. У ході перевірки Міністерство може уточнювати і заступувати більш детальну інформацію.
- Відповіді на запити або питання, поставлені Міністерством підприємству, яке перевірятиметься, що є необхідними для проведення візної перевірки, за можливості, подаються перед початком такої перевірки.
9. На початку візної перевірки заінтересована сторона має можливість подати пояснення стосовно інформації, яка раніше подавалася Міністерству та внести до неї невзначні зміни або уточнення.
10. Якщо заінтересована сторона ухвалює, затримує або перешкоджає нормальному проведенню візної перевірки, або якщо заінтересована сторона вимагає її відміни чи завершення до того, як Міністерство самостійно прийме таке рішення, Міністерство може негайно предписати перевірку. У такому разі, до завершення перевірки Міністерство інформує заінтересовану сторону про те, що її дії можуть бути підставою для застосування положень статті 30 цього Закону. Факти та обставини, які призвели до дострокового завершення візної перевірки, докладно відображаються у звіті про проведення перевірки.
11. За результатами візної перевірки Міністерством готується звіт, який протягом 20 днів від дати завершення такої перевірки направляється заінтересованій стороні, інформація якої переділялась, для подання коментарів. На основі узгодженого тексту звіту заінтересованою стороною готується неконфідентційне резюме такого звіту з урахуванням вимог статті 28 цього Закону та направляється Міністерству у встановлений ним строк.
12. Якщо Міністерство має намір залучити представників недержавних установ та незалежних експертів до складу осіб, що будуть здійснювати

перевірку, заінтересована сторона, а також компетентні органи країни експорту інформуються про це у повідомленні направленому відповідно до частини четвертої цієї статті.

У разі участі представників недержавних установ та незалежних експертів у перевірці, такі особи несуть відповідальність за порушення вимог конфідентційності згідно чинного законодавства України.

Міністерство не наполягає на залученні представників недержавних установ та незалежних експертів, щодо яких одна із сторін довела існування конфлікту інтересів або будь-яку іншу обґрунтовану причину.

13. Якщо вітчизняні виробники, що становлять значну частину вітчизняного виробництва, заперечують проти проведення візної перевірки або якщо не вийшло узгодити з цими вітчизняними виробниками дату такої перевірки, розслідування може бути припинено без застосування антидемпінгових заходів.

Стаття 33. Розмір і форма антидемпінгових мит

1. Розмір антидемпінгового мита не повинен перевищувати розмір суми встановленої демпінгової маржі.

2. Якщо цим Законом не визначено інше, антидемпінгові мита можуть застосовуватись за адвалорними, специфічними або комбінованими ставками мита, визначеними частинкою першою статті 280 Митного кодексу України.

Антидемпінгові заходи можуть застосовуватись у будь-якій іншій формі, що допускається Утоною про застосування Статті VI Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року. За наявності обґрунтованих обставин, види ставок мита можуть бути різними для іноземних виробників і експортерів з однієї країни щодо якої порушено розслідування.

Стаття 34. Правило нижчої ставки мита

Без шкоди для статті 33 цього Закону, розмір антидемпінгового мита може бути меншим за розмір демпінгової маржі, якщо його розміру достатньо, щоб компенсувати шкоду для галузі вітчизняного виробництва.

Стаття 35. Митне оформлення

1. Попередні або остаточні антидемпінгові мита справляються центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи у формі, за ставкою і на умовах встановлених у відповідному рішенні про застосування антидемпінгових заходів. Такі мита справляються незалежно від силати податків і зборів та інших платежів, які справляються з імпорту.

2. Проведення розслідування та дія антидемпінгових заходів не перешкоджають процедурам митного оформлення товару, який є об'єктом розслідування.

Стаття 36. Офіційні повідомлення

1. Офіційні повідомлення публікуються в Офіційному друкованому виданні Кабінету Міністрів України, як правило, протягом п'яти робочих днів з дати прийняття відповідного рішення.
2. Офіційно повідомляється про наступне:
  - 1) порушення розслідування або перегляду;
  - 2) попередні рішення, як позитивні, так і негативні;
  - 3) остаточні рішення, як позитивні, так і негативні;
  - 4) припинення або припинення розслідування у зв'язку із прийняттям зобов'язань відповідно до статті 57 цього Закону;
  - 5) рішення про прийняття зобов'язань;
  - 6) рішення про припинення зобов'язань;
  - 7) рішення про припинення дії остаточних антидемпінгових заходів;
  - 8) інші дії чи рішення;

які підлягають повідомленню згідно із Угодою про застосування Статті VI Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року; або

про які Міністерство або Комісія вважають за необхідне повідомити, для забезпечення права на повний захист та участь у змагальному процесі.

3. Офіційні повідомлення, як правило, повинні містити усю інформацію публічного характеру, враховану при підготовці рішення чи висновків. Якщо цим Законом не встановлено інше, такі повідомлення містять, як правило, відповідну інформацію, зазначену у статті 12.2, включаючи пункти 1-3 Угоди про застосування Статті VI Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року.

Якщо обсяг рішення Комісії є більшим за той, який як правило, офіційно публікується, то публікації підлягає резолютивна частина рішення Комісії. В офіційному повідомленні також повинно бути вказано, що повний текст рішення Комісії, з усією інформацією, зазначеною у цій частині, є доступним на веб-сайті Міністерства.

Стаття 37. Строк завершення розслідування

1. Розслідування завершується у встановленому порядку протягом одного року від дати його порушення. За виняткових обставин цей строк може бути продовжений Міністерством, але не більше ніж до 18 місяців.
- Рішення про продовження строку розслідування має бути прийнято Міністерством до завершення попередньо встановленого строку, про що Міністерство невідкладно інформує заінтересовані сторони.

2. Розслідування завершується разом з прийняттям Комісією рішення про застосування остаточних антидемпінгових заходів або про припинення розслідування без застосування заходів.

3. Датою завершення розслідування вважається дата прийняття відповідного рішення Комісією.

4. Розслідування завершується автоматично через 18 місяців від дати його порушення, за умови, що протягом цього строку Комісія не прийняла одне з рішень, передбачених частиною другою цієї статті. У такому разі після закінчення строку у 18 місяців протягом, як правило, п'яти робочих днів Міністерство публікує офіційне повідомлення про припинення розслідування.

Стаття 38. Завершення розслідування без застосування заходів

1. Розслідування невідкладно завершується, якщо Комісією прийнято рішення про відсутність достатніх доказів наявності демпінгу або шкоди галузі вітчизняного виробництва для проведення розслідування.

Для цілей цієї частини відсутність достатніх доказів демпінгу або шкоди означає, *inter alia*, що демпінгова маржа є *de minimis* відповідно до пункту 5 статті 1 цього Закону або, що обсяг демпінгового імпорту, фактичного чи потенційного, є незначним відповідно до пункту 8 статті 1 цього Закону.

2. У разі, якщо заявник відкликав заяву, розслідування припиняється за рішенням Комісії, окрім випадків, коли Комісія, за поданням Міністерства, встановить, що таке припинення не відповідає національному інтересу.

Глава 2

Порушення розслідування

Стаття 39. Подання заяви про порушення розслідування

1. Розслідування з метою встановлення наявності та величини демпінгу, наявності шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом та шкодою галузі вітчизняного виробництва, про які стверджується, порушується за заявою галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за винятком випадків, передбачених статтею 44 цього Закону.

Заява подається одним або кількома вітчизняними виробниками чи фізичною або юридичною особою, чи будь-якою асоціацією, що діють від імені такого вітчизняного виробника або виробників.

2. Заява подається у письмовій та електронній формах. Конфіденційна та некофіденційна версії заяви, надсилаються до Міністерства рекомендаційним листом або подаються особисто. Кожна версія заяви, включно з додатками до неї, повинна бути пронумерована та позначена

щодо статусу конфіденційності. Документи, які не позначені як конфіденційні, розглядаються як неконфіденційні.

Неконфіденційна версія заяви повинна бути оформлена відповідно до вимог статті 28 цього Закону. Якщо Міністерство вважає, що неконфіденційна версія заяви не відповідає вимогам статті 28 цього Закону, до порушення розслідування на захист Міністерства заявник повинен подати її нову версію.

Заявник до порушення розслідування подає Міністерству таку кількість копій неконфіденційної версії заяви у паперовому вигляді, яка відповідає кількості відомих сторін.

3. Заява вважається поданою наступного дня після її реєстрації у Міністерстві.

4. До моменту прийняття рішення про порушення розслідування, Міністерство та Комісія уживають розголосення інформації стосовно надходження заяви про порушення розслідування.

Однак після одержання належним чином оформленої заяви та до порушення розслідування Міністерство інформує компетентні органи відповідної країни експорту про надходження заяви.

5. Заява може бути відкликана до порушення розслідування, у цьому разі вона вважається такою, що не подавалася.

Стаття 40. Зміст заяви

1. Заява про порушення розслідування повинна містити достатні докази наявності демпінгу, шкочди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом та шкочдою галузі вітчизняного виробництва про які стверджується. Просте твердження, не підкріплене відповідними доказами, не може вважатися достатнім для виконання вимог цієї статті.

2. Заява повинна містити інформацію, яка в розумних межах названа у розпорядженні заявника, зокрема, про:

1) особу заявника та опис обсягів і вартості виробництва ним подібного товару в Україні. Якщо заява подається від імені галузі вітчизняного виробництва, то заявник зазначає в ній:

галузь виробництва, від імені якої ця заява подається, обсяги і вартість виробництва нею подібного товару в Україні;

загальний обсяг виробництва подібного товару в Україні;

перелік усіх відомих вітчизняних виробників подібного товару (або об'єднань вітчизняних виробників подібного товару) та за можливості інформацію щодо обсягу і вартості виробництва цими виробниками подібного товару в Україні.

2) повний опис товару, про який стверджується, що він експортується за демпінговими цінами, назву країни (країн) походження або експорту товару, яка (які) є об'єктом розгляду;

3) кожного відомого експортера або іноземного виробника разом з переліком відомих осіб (фізичних або юридичних), які імпортують товар, що є об'єктом розгляду;

4) ціни, за якою товар, що є об'єктом розгляду, продається для споживання на внутрішньому ринку країни (країн) походження або експорту (або, за необхідності, інформацію про ціни, за якими товар продається з країни (країн) походження або експорту в одну або кілька третіх країн, або про конструкторську вартість товару), а також інформацію про експортні ціни або, за доцільності, про ціни, за якими товар вперше перепродається незалежному покупцю в Україні;

5) докази того, що шкочда, яка заподіюється галузі вітчизняного виробництва, спричинена наслідками демпінгу. Такі докази включають відомості та/або дані про зростання обсягів демпінгового імпорту, вплив цього імпорту на ціни подібних товарів в Україні та наслідок впливу імпорту на галузь вітчизняного виробництва, що підтверджується відповідними факторами та показниками, зазначеними у частинках другій і четвертій статті 17 цього Закону.

3. В заяві має бути вказано чи вимагає заявник застосування попередніх антидемпінгових заходів із наведенням обґрунтованих причин та відповідних доказів.

4. В заяві може бути подана будь-яка інша інформація за умови, що вона стосується рішення про порушення розслідування та містить достатні докази.

Стаття 41. Розгляд заяви

1. Міністерство проводить попереднє вивчення фактів, які містяться у заяві. Якщо за результатами вивчення Міністерство встановлює, що заява потребує значних додаткових даних чи доповнень або виправлень, Міністерство направляє заявнику захист на внесення у встановлений строк відповідних змін.

Якщо заявник не подав необхідних додаткових даних, доповнень або виправлень у встановлений строк, заява вважається такою, що не подавалася.

2. Міністерство на основі доступних йому джерел вивчає достатність і обґрунтованість доказів, що містяться у заяві. За результатами вивчення Міністерство готує звіт з рекомендаціями Комісії, в яких наводиться чи є докази достатніми для порушення розслідування.

3. На захист Міністерства органи державної влади України повинні подати Міністерству інформацію, яка є необхідною для вивчення заяви та

відповідає вимогам для підготовки звіту, який готується відповідно до частини другої цієї статті. Інформація повинна бути подана у строк, встановлений Міністерством.

4. Результати розгляду заяви, разом з відповідними рекомендаціями, повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який Міністерство направляє Комісії, як правило, у 35-денний строк від дати подання заяви про порушення розслідування.

За наявності обставин, зазначених у частині першій цієї статті, строк для подання звіту Комісії розраховується з дня подання заявником до Міністерства додаткових даних, доповнень або виправлень.

Стаття 42. Особливості визначення галузі вітчизняного виробництва для цілей порушення та проведення розслідування

1. Розслідування не порушується відповідно до статті 39 цього Закону, якщо не буде доведено те, що на підставі дослідження ступеня підтримки або заперечення щодо заяви, висловленого вітчизняними виробниками подібного товару, заява дійсно була подана галуззю вітчизняного виробництва або від її імені.

Заява вважається поданою галуззю вітчизняного виробництва або від її імені, якщо вона підтримується тими вітчизняними виробниками, сукупне виробництво яких становить більше ніж 50 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару, виробленого тією частиною галузі вітчизняного виробництва, які висловились на підтримку або на заперечення заяви.

Розслідування не порушується, якщо сукупне виробництво вітчизняних виробників, які прямо підтримують заяву, становить менше ніж 25 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару в Україні.

2. Якщо на момент подання заяви сукупне виробництво вітчизняних виробників, які подають її, становить менше ніж 50 відсотків, але більше ніж 25 відсотків) загального обсягу виробництва подібного товару в Україні, то вітчизняні виробники, що подають заяву, до початку порушення розслідування, повинні подати Міністерству інформацію про те, що:

1) інші вітчизняні виробники підтримують заяву і зобов'язуються співпрацювати в рамках розслідування щодо встановлення наявності шкоди у разі порушення розслідування; та

2) виробники, що подають заяву, а також ті, які її підтримують, складають більше 50 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару в Україні.

У виняткових випадках положення цієї частини можуть не застосовуватися, якщо заявник доведе наявність обґрунтованих підстав для цього.

3. Стосовно галузей виробництва, які нараховують надзвичайно велику кількість вітчизняних виробників, ступінь підтримки або заперечення щодо заяви може бути визначений шляхом використання статистично коректних вибірових методів.

4. Інформація, що подається відповідно до частин першої – третьої цієї статті, повинна бути підтверджена відповідними доказами.

5. Звіт Міністерства, який направляється Комісії відповідно до частини першої статті 41 цього Закону повинен містити оцінку, а також відповідні рекомендації стосовно визначення галузі вітчизняного виробництва для цілей порушення та проведення розслідування.

Стаття 43. Порушення розслідування

1. Комісія приймає рішення про порушення розслідування на основі звіту, поданого Міністерством відповідно до частини першої статті 41 цього Закону.

2. Розслідування може бути порушене за умови, що Комісія на основі об'єктивного дослідження доказів встановить, що:

1) існує достатньо доказів щодо наявності демпінгу, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку між ними для обґрунтування порушення розслідування;

2) загальний рівень демпінгу перевищує поріг *de minimis*, визначений відповідно до пункту 5 статті 1 цього Закону;

3) обсяг демпінгового імпорту, про який стверджується, не є незначним, відповідно до пункту 8 статті 1 цього Закону;

4) заявник становить галузь вітчизняного виробництва відповідно до частини першої та третьої статті 42 цього Закону;

5) залежно від обставин, вимоги, передбачені частиною другою статті 42 цього Закону, були дотримані.

3. Комісія має прийняти рішення про порушення розслідування або відмову у порушенні розслідування у максимальному короткій строк, який, як правило, становить 45 днів з дати подання заяви про порушення розслідування.

Комісія приймає рішення про порушення розслідування протягом 10 днів від дати отримання звіту, зазначеного в частині четвертій статті 41 цього Закону.

4. розслідування може бути порушено щодо одного або декількох іноземних виробників або експортерів, які не підпадають під дію чинних антидемпінгових заходів на момент розгляду відповідної заяви.

5. Підстави відмови у порушенні розслідування повинні бути детально обґрунтовані та подані у письмовій формі заявнику протягом п'яти робочих днів від дати прийняття рішення про відмову. Рішення про

відмову може бути оскаржене протягом місяця від дати прийняття відповідного рішення.

6. При прийнятті рішення про порушення розслідування докази щодо наявності як демпінгу, так і шкоди, розглядаються Комісією одночасно.

7. Розслідування вважається порушеним з дати набуття чинності рішенням Комісії про його порушення. Строк завершення розслідування починає обчислюватися з цієї дати.

8. У рішеннях про порушення розслідування Комісія доручає Міністерству:

- 1) опублікувати офіційне повідомлення про порушення розслідування; та
- 2) провести розслідування.

Стаття 44. Порушення розслідування *ex officio*

1. В особливих випадках, Комісія за рекомендацією Міністерства, може прийняти рішення про порушення розслідування без отримання письмової заяви від галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за наявності достатніх доказів існування демпінгу, шкоди і припинно-наслідкового зв'язку між ними для обґрунтування порушення такого розслідування.

Результати дослідження, проведеного відповідно до цієї частини, включаючи відповідні рекомендації, повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який Міністерство подає Комісії одразу після того, як Міністерство переконалося в тому, що вимога цієї частини є виконаними. Звіт повинен ідентифікуватися на об'єктивній опції Міністерства щодо точності і достовірності наведених доказів.

Комісія приймає рішення про порушення розслідування протягом 10 днів від дати отримання звіту від Міністерства.

Комісія не порушує розслідування за відсутності зобов'язання основної частини вітчизняного виробництва товару подати інформацію необхідну для встановлення факту шкоди відповідно до статті 17 цього Закону.

2. У випадку, якщо орган виконавчої влади України в межах своїх повноважень, володіє достатніми доказами наявності факту демпінгу та шкоди, відповідної галузі вітчизняного виробництва демпінговим імпортом, такий орган може подати Міністерству заву про порушення розслідування.

3. Положення частини другої статті 40, частини четвертої статті 41, частини першої, пунктів 1, 2, 3, 6 частини другої, частини четвертої, п'ятої, шостої та восьмої статті 43 і статті 45 цього Закону застосовуються *mutatis mutandis* до порушення розслідування *ex officio* в частині, де вони є додатковими.

Стаття 45. Офіційне повідомлення про порушення розслідування

1. Офіційне повідомлення про порушення розслідування повинно містити достатню інформацію про:

1) назву товару, що є об'єктом розслідування, включаючи його класифікацію згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності;

2) процесуальну хронологію ініціювання розслідування, включаючи дату порушення розслідування;

3) короткий виклад інформації щодо наявності демпінгу, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку між ними, про що стверджується у заяві;

4) чи Міністерство залишає за собою право використати в розслідуванні метод вибірки відповідно до статті 49 цього Закону та застосувати відповідні процесуальні дії у цьому разі;

5) як правило, періоди розслідування для цілей встановлення фактів демпінгу та наявності шкоди галузі вітчизняного виробництва;

6) інші процесуальні дії, включаючи строки, протягом яких сторони можуть повідомити про свою заінтересованість, довести до відома свою позицію та подати запит щодо проведення слухань, будь-які інші строки, а також контакти Міністерства для подання заінтересованими сторонами в рамках розслідування.

Глава 3

Попередній етап розслідування

Стаття 46. Інформування сторін про порушення розслідування

Протягом п'яти робочих днів від дати публікації офіційного повідомлення про порушення розслідування, Міністерство інформує компетентні органи крайн походження та/або експорту та інші сторони, про які відомо, що вони мають інтерес у розслідуванні, про порушення розслідування та направляє неконфіденційну версію заяви про порушення розслідування.

На запит інших заінтересованих сторін Міністерство подає неконфіденційну версію заяви про порушення розслідування.

Якщо кількість відомих іноземних виробників чи експортерів є значною, повний текст письмової заяви направляється компетентному органу країни експорту або відповідній торговій асоціації.

За відсутності повної контактної інформації тих чи інших сторін, Міністерство застосовує усі можливі заходи для виконання вимог цієї статті.

Стаття 47. Запитальники та інші інформаційні запити

1. Міністерство має право направляти запитальники відомим іноземним виробникам, експортерам, відомим імпортерам та вітчизняним виробникам відповідно до вимог статті 25 цього Закону. Ці запитальники, як правило, направляються протягом п'яти робочих днів від дати порушення розслідування та включають:

- 1) опис інформації, яка необхідна для проведення розслідування; та

2) строк, протягом якого слід подати таку інформацію.

У випадках проведення вибірки, направлення запитальників може бути відкладене до прийняття рішення за результатами вибірки відповідно до статті 49 цього Закону.

2. Строк подання відповіді на запитальника становить 30 днів. Строк обчислюється від дати отримання запитальника. Запитальник вважається отриманим протягом одного тижня від дати його направлення одержувачу або передачі відповідному дипломатичному представнику країни походження та/або експорту.

Строк подання відповіді на запитальник може бути продовжений за наявності практичної можливості і враховуючи строки завершення розслідування, а також за умови, що сторона, яка просить про продовження, навила достатні обґрунтування такої необхідності. Продовження строку для подання відповіді на запитальник не здійснюється, якщо запит на продовження направлено після закінчення попередньо встановленого кінцевого строку. Продовження строку подання відповіді на запитальник стосується лише тієї сторони, щодо якої таке продовження було здійснено.

3. Міністерство проводить попередній аналіз відповідей на запитальник і може надіслати запит про подання уточнень чи додаткової інформації. При цьому Міністерство встановлює кільцевий строк для відповідей на цей запит. Вимоги щодо продовження строків, встановлених у частині другій цієї статті, застосовуються *mutatis mutandis*.

Стаття 48. Інші джерела інформації

1. У ході розслідування Міністерство може запитувати і використовувати інформацію з інших джерел, ніж зацікавлені сторони.

2. На запит Міністерства або за власною ініціативою органи державної влади України подають Міністерству інформацію, яка є доцільною та стосується проведення розслідування.

Міністерство може звертатися до органів державної влади України із запитом щодо проведення дослідження та аналізу в межах їх компетенції.

3. Строк подання відповіді встановлюється Міністерством у відповідному запиті, але в межах строку проведення розслідування.

Стаття 49. Вибірка

1. У разі, коли кількість вітчизняних виробників, іноземних виробників чи експортерів або імпортерів, типів (видів) товару чи операцій (транзакцій) є надто значною, у розслідуванні можна обмежитися:

1) помірною кількістю сторін, типів (видів) товару або операцій (транзакцій), використовуючи вибірку, статистично обґрунтовану на

основі інформації, яка є в розпорядженні Міністерства на момент їх відбору; або

2) найбільшим репрезентативним обсягом виробництва, продажу чи експорту товару, який можна дослідити з урахуванням строків проведення розслідування.

2. Остаточний вибір сторін-учасників, типів (видів) товару або операцій (транзакцій) згідно з цією статтею здійснюється Міністерством. При цьому перевага надається проведенню вибору у ході консультацій із зацікавленими сторонами та за їх згодою, за умови що такі сторони заявили про готовність брати участь у розслідуванні і подають достатню інформацію в межах строку, зазначеного в офіційному повідомленні про порушення розслідування, з метою забезпечення формування репрезентативної вибірки.

3. У разі, якщо застосовується вибірка, індивідуальна демпінгова маржа розраховується відповідно до статті 16 цього Закону для будь-якого експортера чи виробника, який попередньо не був відібраний, але подав необхідну інформацію в межах строків, встановлених цим Законом, за винятком ситуацій, коли кількість експортерів або іноземних виробників є настільки значною, що індивідуальні розрахунки необґрунтовано ускладнюють і перешкоджають своєчасному завершенню розслідування.

4. У разі, якщо після прийняття рішення про проведення вибірки частини або усі відібрані сторони відмовляються співпрацювати добросовісно в міру своїх можливостей, і це може мати істотний вплив на результати розслідування, можливе проведення нової вибірки. У разі подальшої відмови відібраних сторін співпрацювати, і при недостатності часу для проведення нової вибірки, застосовуються положення статті 30 цього Закону.

Стаття 50. Попередній звіт про результати розслідування

1. Міністерство готує попередній звіт про результати розслідування, в якому наводить аналіз та встановлює, чи виконуються умови для застосування попередніх антидемпінгових заходів. Звіт готується з урахуванням інформації і доказів, поданих Міністерству протягом розумного періоду часу до завершення підготовки цього звіту. У разі ухилення від співпраці однієї чи кількох зацікавлених сторін у розумінні статті 30 цього Закону, звіт готується з використанням наявної інформації.

2. У попередньому звіті про результати розслідування повинна бути представлена, проаналізована та оцінена уся інформація і докази стосовно дотримання суттєвих та процесуальних вимог, які містяться у цьому Законі.

Попередній звіт вкючає рекомендації щодо кожного питання, з якого Комісії необхідно прийняти рішення, вкючаючи розмір демпінгової маржі та запропонований рівень попередніх антидемпінгових заходів.

3. Попередній звіт про результати розслідування направляється Комісії протягом, як правило, восьми місяців з дати порушення розслідування.

4. Попередній звіт про результати розслідування є конфіденційним. Міністерство також готує його некофіденційну версію.

Стаття 51. Попереднє рішення про результати розслідування

1. За результатами розгляду попереднього звіту Міністерства про результати розслідування Комісія приймає одне з таких рішень:

- 1) продовжити розслідування із застосуванням попередніх антидемпінгових заходів;
  - 2) продовжити розслідування без застосування попередніх антидемпінгових заходів;
  - 3) припинити розслідування без застосування антидемпінгових заходів.
2. Попереднє рішення Комісії повинно ґрунтуватися на правових підставах та істотних доказах, містити достатні пояснення результатів аналізу та висновків, на основі яких взято до уваги чи відхилено аргументи і встановлено факт наявності демпінгу та шкоди.

3. З урахуванням вимог конфіденційності інформації попереднє рішення про результати розслідування містить:

- 1) опис товару, що є об'єктом розслідування, вкючаючи його класифікацію згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності, назву країни або країн експорту і назви відомих експортерів та іноземних виробників товару, що є об'єктом розслідування. Якщо попереднє рішення стосується декількох поставальників з однієї країни, і з практичної точки зору неможливо вказати усіх поставальників, в рішенні може бути зазначено лише відповідну країну експорту. Якщо попереднє рішення стосується декількох поставальників з більш як однієї країни експорту, в рішенні можуть бути вказані або всі поставальники, або, якщо це неможливо з практичної точки зору, всі країни експорту;

2) інформацію стосовно вітчизняного подібного товару та галузі вітчизняного виробництва, вкючаючи назви всіх відомих вітчизняних виробників подібного товару;

3) періоди, за які було зібрано інформацію для попереднього аналізу наявності демпінгу та шкоди галузі вітчизняного виробництва;

4) за необхідності причини прийняття рішення згідно статті 49 цього Закону;

5) рівень демпінгової маржі та інформацію щодо її розрахунку, вкючаючи пояснення того, на чому ґрунтувалися встановлення нормальної вартості та експортної ціни, а також методології, яка використовувалася для порівняння нормальної вартості та експортної ціни;

6) інформацію, що стосується наявності шкоди галузі вітчизняного виробництва відповідно до статті 17 цього Закону, вкючаючи інформацію щодо внутрішнього ринку для відповідного імпортованого та подібного товару, що є об'єктом розслідування, обсяг цього імпорту та його вплив на ціни, а також подальший вплив імпорту на галузь вітчизняного виробництва і, за необхідності, фактори, на підставі яких був зроблений висновок про існування загрози заподіяння істотної шкоди або істотне перешкоджання створенню чи розширенню такої галузі вітчизняного виробництва;

7) інформацію стосовно використання названих фактів згідно частини першої статті 30 цього Закону, вкючаючи, за необхідності, причини, з яких інформація, подана стороною, не була врахована;

8) інформацію за результатами виїзної перевірки, яка використовується компетентними органами, за умови, що така перевірка проходилася; та

9) інформацію стосовно попередніх антидемпінгових заходів, у разі якщо вони застосовуються, вкючаючи форму, рівень і тривалість таких заходів.

4. Офіційне повідомлення щодо припинення або припинення розслідування публікується після прийняття зобов'язання відповідно до статті 57 цього Закону. Таке офіційне повідомлення вкючає некофіденційну частину цього зобов'язання, на додаток до інформації, зазначеної у частині другій цієї статті.

5. Офіційне повідомлення про попереднє рішення про результати розслідування має містити інформацію щодо строків подання коментарів стосовно прийнятого рішення та контакти Міністерства, на які залігересовані сторони повинні подати таку інформацію.

6. Інформація про попереднє рішення про результати розслідування разом з некофіденційною версією звіту Міністерства, підготовленою відповідно до статті 28 цього Закону, направляється залігересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, (без звіту) протягом п'яти робочих днів з дати публікації офіційного повідомлення про попереднє рішення про результати розслідування.

Стаття 52. Вимоги до застосування попередніх антидемпінгових заходів

1. Попередні антидемпінгові заходи можуть застосовуватися і справлятися лише за умови, що:

- 1) розслідування було порушено відповідно до положень статті 43 цього Закону, і про це було опубліковане офіційне повідомлення та проінформовано відомі зацікавлені сторони;
- 2) зацікавленим сторонам було надано можливість подати інформацію, включаючи відповіді на запитальники відповідно до статті 47 цього Закону, та подати свої коментарі;
- 3) Комісія попередньо встановила факт існування демпінгу та заповільня ним шкоди галузі вітчизняного виробництва з урахуванням відповідей на запитальник та іншої суттєвої інформації, поданої зацікавленими сторонами;
- 4) Комісія встановила, що такі заходи є необхідними для запобігання заповільненню шкоди під час проведення розслідування; та
- 5) Комісія встановила, що для антидемпінгових заходів не буде суттєвими національному інтересу.

2. Попередні антидемпінгові заходи застосовуються не раніше ніж через 60 днів від дати порушення розслідування.

3. Попередні антидемпінгові заходи застосовуються на період, який не повинен перевищувати чотири місяці. Цей період може бути продовжений до шести місяців відповідно до рішення Комісії за захитом експортерів, що складають значну частку торговельних відносин, що задіяні в антидемпінговому процесі, поданого до Міністерства.

Якщо Міністерство в ході розслідування дійшло висновку, що попереднього мита на рівні меншому від демпінгової маржі достатньо для того, щоб ліквідувати шкоду, то вказані періоди можуть тривати до шести та дев'яти місяців відповідно.

Стаття 53. Форма і розмір попередніх антидемпінгових заходів

1. Попередні антидемпінгові заходи можуть справлятися у формі попереднього антидемпінгового мита, сума якого вноситься як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита.
2. Попереднє антидемпінгове мито застосовується лише до товарів, які ввозяться для споживання, після того, як набуло чинності рішення про застосування попередніх заходів, окрім випадків, передбачених цим Законом.
3. Попереднє антидемпінгове мито справляється у відповідному розмірі та у кожному випадку окремо на недискримінаційній основі щодо імпорту з усіх джерел, щодо якого Комісією визначено, що він є демпінговым та заповільнює шкоду галузі вітчизняного виробництва, за винятком імпорту з тих джерел, від яких були прийняті зобов'язання.
4. Розмір ставки попереднього антидемпінгового мита не повинен перевищувати демпінгову маржу, розраховану відповідно до статей 16 та

17 цього Закону, за наявності певних обставин, але може бути нижче за умови, що ставка мита буде достатньою для усунення шкоди, заповільної галузі вітчизняного виробництва, відповідно до статті 34 цього Закону.

5. Без шкоди для положень статей 17 та 49 цього Закону, індивідуальний розмір мита застосовується до імпорту товару будь-якого іноземного виробника або експортера, для якого була розрахована індивідуальна демпінгова маржа.

6. Справляння попередніх антидемпінгових мит на зворотній основі здійснюється відповідно до статті 71 цього Закону.

Стаття 54. Розкриття інформації щодо розрахунків зацікавленим сторонам розслідування

1. З урахуванням вимог щодо збереження конфіденційної інформації Міністерство розкриває кожному з іноземних виробників або експортерів розрахунки їх демпінгової маржі, заниження ціни, та, де використовується, розрахунок маржі шкоди, заповільної галузі вітчизняного виробництва. Таке розкриття здійснюється в електронній формі (комп'ютерна програма чи електронна таблиця) або в іншій належній формі.

Міністерство надає виробникам або експортерам пояснення щодо використаної інформації, джерел такої інформації та будь-яких змін, внесених до цієї інформації до її використання у розрахунках. Таке розкриття і пояснення мають бути достатньо детальними, щоб іноземний виробник чи експортер мав можливість провести свої подібні розрахунки без надмірних складнощів.

2. Розкриття розрахунків, як правило, здійснюється одночасно із направленням зацікавленим сторонам неконфіденційної версії попереднього звіту Міністерства про результати розслідування.

3. Зацікавлені сторони, яким надано розрахунки відповідно до частини першої цієї статті мають право подати свої коментарі до таких розрахунків у строк, встановлений Міністерством.

Глава 4

Зобов'язання

Стаття 55. Пропозиції щодо прийняття зобов'язань

1. Іноземні виробники або експортери можуть запропонувати взяття зобов'язань. Такі зобов'язання не вимагаються та не приймаються від експортерів за відсутності позитивного попереднього рішення Комісії щодо наявності демпінгу та шкоди, заповільної демпінговым імпортом галузі вітчизняного виробництва.

2. У своїх пропозиціях експортери можуть запропонувати переглянути свої ціни або припинити експорт в Україну за демпінговими цінами таким чином, щоб компетентні органи втеврилися, що шкоду від демпінгу усунуто.

Підвищення ціни внаслідок таких зобов'язань не може бути випливає з ривень, необхідний для компенсації демпінгової маржі, але може бути меншим за демпінгову маржу, якщо таке підвищення ціни є достатнім, щоб компенсувати шкоду, заподіяну галузі вітчизняного виробництва.

3. Міністерство та/або Комісія можуть запропонувати зобов'язання, але жоден експортер не зобов'язаний приймати такі зобов'язання. Відсутність пропозиції взяти зобов'язання або відмова поголитися із запропонованими зобов'язаннями жодним чином не впливає на результати проведення розслідування. Однак у цьому разі може бути зроблено висновок про те, що загроза заподіяння шкоди стає більш ймовірною у разі подальшого демпінгового імпорту.

4. Пропозиція взяти зобов'язання подається у письмовій формі до закінчення строку, встановленого Міністерством. Лише у виняткових випадках, прийняття зобов'язань може бути запропоноване пізніше кінця строку, протягом якого може бути представлена інформація у відповідності до частини першої статті 64 цього Закону.

Неконфіденційне резюме такого письмового зобов'язання подається разом з його конфіденційною версією. Це резюме готується відповідно до вимог статті 28 цього Закону.

5. Якщо галузь вітчизняного виробництва готується як така, що стосується виробників на певному ринку України, додатково до положень цієї Глави застосовується частина третя статті 20 цього Закону.

Стаття 56. Коментарі галузі вітчизняного виробництва

Після отримання від експортера пропозиції про зобов'язання, Міністерство невідкладно інформує про це галузь вітчизняного виробництва. Таке інформаційне повідомлення має включати зазначені зобов'язання. Міністерство поповнює галузі вітчизняного виробництва подати свої коментарі протягом строку, встановленого Міністерством. Такі коментарі беруться до уваги при прийнятті рішення про прийняття або відмову прийняття запропонованих експортером зобов'язань.

Стаття 57. Прийняття або відмова прийняття зобов'язання

1. За необхідності, у звітах, передбачених статтями 50, 64 та 65 цього Закону, зазначається, що було запропоновано прийняття зобов'язання. Кожний такий звіт повинен підсумовувати коментарі, отримані відповідно до положень статті 56 цього Закону, та встановити, чи виконуються умови для прийняття зобов'язання. Якщо зобов'язання запропоновано у відповідь на звіт, про який йдеться у статті 64 цього Закону, додаткове розкриття інформації повинно бути подано щодо суттєвих фактів та обставин, що стосуються зобов'язання. Таке розкриття повинно бути зроблено до подання остаточного звіту Комісії.

За рекомендаціями Міністерства Комісія може прийняти отриману від експортера пропозицію щодо зобов'язань, якщо дійде висновку, що прийняття та виконання таких зобов'язань може усунути шкоду, спричинену демпінгом. Такий висновок має бути аргументованим у рішеннях.

2. Запропоновані зобов'язання не приймаються, якщо це є практично неможливим, наприклад, через значно велику кількість фактичних чи потенційних експортерів або з інших причин, включаючи підстави загальної політики. Зобов'язання також не приймаються, якщо це не усуває шкоду від демпінгу, наявність якого була доведена, або якщо пропозиції не були направлені Міністерству у встановлений строк.

3. Міністерство інформує експортера про причину, з яких його пропозиція щодо прийняття зобов'язань є неприйнятною, і надає можливість подати свої коментарі щодо цього. Причини відмови зазначаються у відповідному рішенні та офіційному повідомленні про це рішення.

Стаття 58. Призупинення або припинення розслідування

1. У разі прийняття експортером зобов'язань Комісія може прийняти рішення щодо призупинення або припинення розслідування щодо такого експортера без застосування попередніх або остаточних антидемпінгових заходів.

Така можливість Комісії не обов'язково означає можливість одночасного продовження розслідування, а також виконання зобов'язання, за винятком випадків, передбачених статтею 59 цього Закону.

2. Офіційне повідомлення вкючає неконфіденційну частину відповідного зобов'язання експортера.

Стаття 59. Продовження розслідування

У разі прийняття експортером зобов'язання розслідування, як правило, продовжується і завершується у встановленому порядку. У випадку, якщо буде прийнято остаточне рішення про відсутність демпінгу, шкоди або причинно-наслідкового зв'язку, зобов'язання, прийняте відповідно до статті 57 цього Закону, автоматично припиняє дію, за винятком ситуації, коли таке остаточне рішення ґрунтується першочергово на факті існування зобов'язання. У таких випадках Комісія може вимагати подальшого виконання цього зобов'язання протягом розумного строку, який відповідає положенням цього Закону.

У разі прийняття остаточного рішення, яке підтверджує наявність демпінгу, шкоди або причинно-наслідкового зв'язку, таке зобов'язання зашипається в силі і виконується згідно з його умовами та положеннями цього Закону.

Стаття 60. Налогів за додержанням експортером зобов'язань

1. Міністерство має право вимагати від експортера, який взяв зобов'язання, періодично подавати інформацію щодо виконання зазначеного зобов'язання і надавати згоду на проведення перевірки достовірності наведених даних. Відмова виконувати ці вимоги вважається порушенням взятого зобов'язання.

2. Міністерство може звертатися із запитом про надання відповідної допомоги до державних органів влади України для нагляду за виконанням взятих зобов'язань.

Стаття 61. Невиконання експортером прийнятого зобов'язання

1. Будь-яка заінтересована сторона або орган виконавчої влади України може подавати інформацію, що *prima facie* демонструє докази наявності порушення взятих експортером зобов'язань. Міністерство невідкладно інформує Комісію щодо таких випадків. За рекомендацією Міністерства Комісія може доручити центральному органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи вимагати гарантії у формі грошових депозитів або боргових зобов'язань. У разі встановлення факту порушення експортером зобов'язань, гарантовані суми можуть бути остаточно справлені.

2. Міністерство направляє всім заінтересованим сторонам неконфіденційну інформацію, отриману відповідно до частини першої цієї статті. Міністерство надає заінтересованим сторонам можливість подати свої коментарі щодо цієї інформації. У разі необхідності, Міністерство проводить візну перевірку інформації, поданої заінтересованими сторонами. У ході перевірки Міністерство розкриває експортеру, інтересів якого це стосується, інформацію щодо суттєвих фактів, на основі яких Міністерство планує зробити рекомендації Комісії. Міністерство встановлює строк, протягом якого експортер або іноземний виробник може подати свої коментарі та пояснення.

За результатами перевірки інформації щодо порушення експортером взятих зобов'язань Міністерство готує звіт, який надається Комісії. У цьому звіті Міністерство бере до уваги всю відповідну перевірену інформацію та коментарі заінтересованих сторін. Міністерство, зокрема, зазначає наявні факти істотного невиконання зобов'язань, а також інформацію щодо того, чи були наявні обґрунтовані причини для порушення експортером зобов'язань.

У разі, коли встановлено наявність обох вимог, Міністерство надає Комісії рекомендації щодо відмови від зобов'язань та застосування попередніх або остаточних антидемпінгових заходів. Таке рішення приймається Комісією.

3. У випадку, коли у розслідуванні було взято зобов'язання, а розслідування не було завершено у встановленому порядку, Комісія може прийняти рішення про застосування попередніх антидемпінгових заходів,

використовуючи найточнішу наяву інформацію, за умови, що є достатні докази порушення зобов'язань або висновок про наслідки такого порушення. Рішення Комісії повинно ґрунтуватися на відповідному звіті Міністерства.

Стаття 62. Припинення дії зобов'язань

1. Експортери можуть відмовитися від виконання взятих зобов'язань, письмово повідомивши про це Міністерство та Комісію. В такому випадку, Комісія невідкладно приймає відповідне рішення та інформує про це заінтересовані сторони та центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи.

2. Міністерство може надати Комісії рекомендації щодо припинення дії зобов'язань у разі неможливості здійснити нагляд за їх виконанням або наявності інших обґрунтованих причин для цього. Рішення Комісії ґрунтується на звіті Міністерства.

3. У разі відмови експортера від зобов'язань відповідно до частини першої цієї статті або прийняття Комісією рішення щодо неможливості здійснення нагляду за виконанням зобов'язань, у випадку, коли розслідування, в рамках якого було взято зобов'язання, не завершено у встановленому порядку, Комісія може прийняти рішення про застосування попередніх антидемпінгових заходів використовуючи найточнішу наяву інформацію. У такому випадку рішення Комісії приймається невідкладно.

4. Про рішення, зазначені у частинях першій – третій цієї статті Міністерство інформує заінтересовані сторони і центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи.

Глава 5

Завершальний етап розслідування

Стаття 63. Права заінтересованих сторін на завершальному етапі розслідування

1. Протягом 10 днів від дати розкриття інформації щодо розрахунків на запит заінтересованих сторін розслідування відповідно до статті 54 цього Закону можуть бути проведені консультації для їх уточнення та пояснення.

2. Протягом 25 днів від дати офіційного повідомлення про попереднє рішення про результати розслідування заінтересовані сторони можуть подати свої коментарі та вимагати проведення слухань.

Стаття 64. Звіт про суттєві факти та обставини

1. Після завершення етапу встановлення фактичних обставин і до того, як остаточний звіт Міністерства, зазначений у статті 65 цього Закону, буде направлений Комісії, Міністерство надає усім заінтересованим сторонам неконфіденційний звіт, який містить усі суттєві факти та обставини, на

підставі яких рекомендується застосування остаточних антидемпінгових заходів або припинення розслідування без застосування таких заходів. Особлива увага приділяється розкриттю будь-яких фактів або обставин, які відрізняються від тих, що були розкриті у попередньому рішенні про результати розслідування, а також розрахунків відповідно до статті 54 цього Закону.

Вимоги статті 54 цього Закону щодо розкриття розрахунків кожному інземному виробнику або експортеру застосовуються *mutatis mutandis* до розкриття суттєвих фактів та обставин.

Зайнтересованим сторонам надається, як правило, 15 днів для подання коментарів до цієї інформації, і Міністерство має враховувати ці коментарі в остаточному звіті про результати розслідування.

2. Розкриття інформації не перешкоджає прийняттю в подальшому іншого рішення Комісією. Якщо таке рішення тривається на інших фактах або обставинах, вони повинні незалежно розкриватися відповідними зайнтересованим сторонам із наданням права подавати коментарі у встановлений Міністерством строк.

Стаття 65. Остаточний звіт

1. Міністерство готує остаточний звіт за результатами розслідування, в якому наводять оцінку і визнає, чи виконуються умови для застосування остаточних антидемпінгових заходів. Звіт готується з урахуванням інформації і доказів, зібраних до кінця етапу встановлення фактичних обставин, та усіх коментарів, отриманих після розкриття інформації щодо суттєвих фактів або обставин.

2. Підготовка остаточного звіту здійснюється *mutatis mutandis* відповідно до частини другої статті 50 цього Закону.

3. Остаточний звіт про результати розслідування направляється Комісії протягом 330 днів від дати початку розслідування, якщо розслідування не продовжено відповідно до положень статті 37 цього Закону.

4. Остаточний звіт про результати розслідування є конфіденційним. Міністерство також готує його неконфіденційну версію.

Остаточне рішення, застосування остаточних антидемпінгових заходів і спривлннв мнтв

Стаття 66. Остаточне рішення про результати розслідування

1. За результатами розгляду остаточного звіту Міністерства про результати розслідування Комісія приймає одне з таких рішень:

- 1) застосувати остаточні антидемпінгові заходи і припинити розслідування; або
- 2) припинити розслідування без застосування антидемпінгових заходів.

2. В остаточному рішенні про результати розслідування має міститися детальне пояснення висновків щодо демпінгової маржі, шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між ними, а також ваціонального інтересу.

В остаточному рішенні про результати розслідування у випадку встановлення факту наявності демпінгу, шкоди галузі вітчизняному виробництву та причинно-наслідкового зв'язку між ними, яке передбачає застосування остаточних антидемпінгових заходів, повинна міститися вся інформація щодо правових фактів та підстав, на яких ґрунтується рішення про застосування остаточних антидемпінгових заходів або прийняття зобов'язань з урахуванням вимог конфіденційності. Зокрема, таке рішення повинно містити інформацію, зазначену в частині третій статті 51 цього Закону, а також причини, на основі яких були взяті до уваги або відхилені відповідні аргументи чи вимоги з боку експортерів та імпортерів.

Офіційне повідомлення публікується щодо призначення або припинення розслідування після прийняття зобов'язання відповідно до статті 57 цього Закону. Таке повідомлення вкладає некофіденційну частину цього зобов'язання, на додаток до інформації, зазначеної у частині другій цієї статті.

3. Інформація про остаточне рішення про результати розслідування направляється зайнтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, протягом і ктв робочих днів з дати публікації офіційного повідомлення.

Стаття 67. Вимоги до застосування остаточних антидемпінгових заходів

1. Остаточні антидемпінгові заходи можуть бути застосовані лише за умови, що:

- 1) зайнтересованим сторонам було надано можливість подавати інформацію та коментарі протягом вельо розслідування;
  - 2) зроблено остаточний позитивний висновок про існування демпінгу та шкоди для галузі вітчизняного виробництва, з урахуванням усієї відповідної інформації, поданої зайнтересованими сторонами; та
  - 3) Комісія приймає рішення відповідно до статті 21 цього Закону, що для антидемпінгових заходів не буде суперечити національному інтересу.
2. Рішення щодо застосування остаточних антидемпінгових заходів може бути прийнято виключно в межах строку, відведеного для завершення розслідування відповідно до статті 37 цього Закону.

Стаття 68. Розмір остаточного антидемпінгового мита

1. Остаточні антидемпінгові заходи можуть застосовуватися у формі остаточного антидемпінгового мита.
2. Остаточні антидемпінгові заходи застосовуються лише до товарів, які ввозяться для споживання, після того, як набуло чинності рішення про застосування остаточних антидемпінгових заходів.
3. Остаточне антидемпінгове мито справляється у відповідному розмірі та у кожному випадку окремо на недискримінаційній основі щодо імпорту з усіх джерел, стосовно якого Комісія визначено, що він є демпінговим та заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, за винятком імпорту з тих джерел, від яких були прийняті зобов'язання.
4. Розмір ставки остаточного антидемпінгового мита не повинен перевищувати демпінгову маржу, розраховану відповідно до статей 16 та 17 цього Закону, за наявності певних обставин, але може бути нижче за умови, що ставка мита буде достатньою для усунення шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва, відповідно до статті 34 цього Закону.
5. Без шкоди для положень статей 16 та 49 цього Закону індивідуальний розмір антидемпінгового мита застосовується до імпорту товару будь-якого інземного виробника або експортера, для якого була розрахована індивідуальна демпінгова маржа.

Стаття 69. Тривалість дії антидемпінгових заходів

Антидемпінгові заходи застосовуються лише протягом строку та у розмірі, необхідному для усунення дії демпінгу, що заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва. В будь-якому випадку, остаточні антидемпінгові заходи можуть застосовуватись не більш ніж на п'ять років, що розраховуються від дати їх застосування, або на п'ять років від дати прийняття останнього рішення про результати перегляду антидемпінгових заходів відповідно до Глави 9 Розділу VI цього Закону, яке одночасно охоплює факт демпінгу та заподіяння шкоди. З урахуванням національного інтересу Комісія може застосувати ці заходи на менший строк.

Стаття 70. Моніторинг дії антидемпінгових заходів

З метою моніторингу дії антидемпінгових заходів Міністерство досліджує імпорт товарів щодо яких застосовуються антидемпінгові заходи.

Центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, інформує Міністерство поквартально або частіше на його запит про імпорт товарів, щодо яких застосовуються антидемпінгові заходи та суми сплачених мит.

Міністерство має право звертатися до галузі вітчизняного виробництва щодо подання йому інформації стосовно стану відповідної галузі.

Стаття 71. Церахунок та справляння попередніх антидемпінгових

мит на зворотній основі

1. Якщо було прийнято рішення про застосування попереднього антидемпінгового мита та остаточне рішення про результати розслідування підтверджує наявність демпінгу та заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва, Комісія приймає рішення, яку саме частку попереднього антидемпінгового мита слід остаточоно справити.

З цією метою шкода не включає істотне перешкоджання створенню галузі вітчизняного виробництва або загрозу заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва, крім випадків, коли встановлено, що за відсутності попередніх заходів це може призвести до заподіяння істотної шкоди. В усіх інших випадках, де має місце така загроза або перешкоджання, будь-які суми попереднього антидемпінгового мита відшкодовуються або скасовуються, в залежності від обставин, а остаточні антидемпінгові мита можуть застосовуватись з дати прийняття остаточного рішення щодо антидемпінгових заходів у зв'язку із загрозою заподіяння шкоди чи істотним перешкоджанням створенню галузі вітчизняного виробництва.

2. Якщо розмір остаточного антидемпінгового мита є більшим за суму, внесену як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливий вид мита, різниця не справляється.

3. Якщо розмір остаточного антидемпінгового мита є меншим за суму, внесену як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливий вид мита, надлишкова різниця повертається.

4. У разі якщо остаточне рішення є негативним і необхідність справляння попереднього антидемпінгового мита не підтверджується, сума, внесена як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливий вид мита, повертається.

5. За поданням Міністерства Комісія приймає рішення щодо справляння сум антидемпінгового мита на зворотній основі згідно із вимогами частин першої - четвертої цієї статті. Це рішення обґрунтовується в остаточному рішенні про результати розслідування.

Стаття 72. Справляння антидемпінгових мит на зворотній основі до дати застосування попередніх антидемпінгових заходів

Остаточне антидемпінгове мито може справлятися з імпорту товарів, ввезених для споживання не більш ніж за 90 днів до дати застосування попередніх заходів, але не раніше порушення розслідування. Рішення про справляння мита на зворотній основі відповідно до цієї статті може бути прийнято виключно за таких умов:

- 1) відповідним імпортерам була надана можливість подати коментарі;
- 2) раніше мав місце демпінг, який заповняв школу або імпортер знав чи повинен був знати, що експортер практикує демпінг і такий демпінг заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва; та

3) шкода, спричинена масованими демпінговим імпортом товару протягом відносно короткого строку, який з огляду на період та обсяг демпінгового імпорту, а також інші обставини (такі, як швидке нарощування запасів імпорного товару), може серйозно підірвати захисний ефект остаточного антидемпінгового мита, після його застосування.

Порядок справляння антидемпінгових мит на зворотній основі до дати застосування попередніх антидемпінгових заходів визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 73. Справляння антидемпінгових мит на зворотній основі у разі порушення або відмови від виконання зобов'язань

У разі порушення або відмови від виконання зобов'язань зі сторони експортера, остаточне антидемпінгове мито може справлятися з імпорту товарів, ввезених для споживання не більш ніж за 90 днів до дати застосування попередніх заходів і за умови якщо таке справляння антидемпінгових мит на зворотній основі не стосується імпорту, здійсненого до такого порушення або відмови від виконання зобов'язань експортером.

Порядок справляння антидемпінгових мит на зворотній основі у разі порушення або відмови від виконання зобов'язань визначається Кабінетом Міністрів України.

Глава 7

Призупинення чинних антидемпінгових заходів

Стаття 74. Призупинення дії антидемпінгових заходів

З метою захисту національного інтересу антидемпінгові заходи, застосовані відповідно до цього Закону, можуть бути призупинені рішенням Комісії на строк до дев'яти місяців.

Призупинення дії антидемпінгових заходів може бути продовжено на строк, що не перевищує 12 місяців.

Антидемпінгові заходи можуть бути припинені лише у порядку, встановленому положеннями Розділу VI цього Закону.

Призупинення антидемпінгових заходів можливе у разі, якщо:

1) тимчасово змінилася ринкова кон'юнктура таким чином, що після призупинення заходів майоймовіряним є відновлення шкоди галузі вітчизняного виробництва; та

2) галузі вітчизняного виробництва була надана можливість подати свої коментарі і такі коментарі були прийяті Комісією до уваги.

Міністерство здійснює моніторинг призупинення дії антидемпінгових заходів, спираючись на інформацію, яку може отримувати від імпортерів, споживачів та вітчизняних виробників на свій запит. За поданням

Міністерства, Комісія може у будь-який час відновити застосування антидемпінгових заходів, якщо більше не існує підстав для призупинення їх дії.

РОЗДІЛ VI

ПЕРЕГЛЯД ЗАХОДІВ, РОЗСЛІДУВАННЯ ПРОДО ПОВЕРНЕННЯ СІЛАЧЕНИХ СУМ АНТИДЕМПІНГОВОГО МИТА І РОЗСЛІДУВАННЯ ВИПАДКІВ УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ АНТИДЕМПІНГОВОГО МИТА

Глава 8

Загальні засади порушення та проведення переглядів заходів, розслідування щодо повернення сілачених сум антидемпінгового мита і розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

Стаття 75. Загальні засади

Якщо не визначено інше, положення Глави 1 Розділу V цього Закону стосовно проведення розслідувань, виключаючи права сторін, одіну доказів та підстав для виводів, застосовуються *mutatis mutandis* до цієї Глави.

Положення пункту 8 статті 1 цього Закону не застосовуються до цього Розділу.

Стаття 76. Заява з вимогою розпочати перегляд, розслідування щодо повернення сілачених сум антидемпінгового мита та розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. Заява з вимогою розпочати відповідний перегляд, розслідування щодо повернення сілачених сум антидемпінгового мита та розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита подається до Міністерства та має містити інформацію, визначену у Главах 9 - 13 цього Розділу.

2. Розгляд заяви з вимогою про проведення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сілачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита проводиться у розумний строк, який, як правило, не може перевищувати три місяці від дати подання заяви. Комісія приймає рішення про порушення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сілачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита протягом 10 днів після отримання звіту Міністерства щодо розгляду заяви. Якщо заява містить вимогу провести перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів, то рішення провести такий перегляд має бути прийнято до закінчення строку дії таких заходів.

3. Якщо Міністерством встановлено достатність *prima facie* доказів для порушення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, Міністерство рекомендує Комісії у конфіденційному звіті порушити відповідний перегляд чи розслідування. У разі, якщо Міністерство не вважає такі докази обґрунтованими, Міністерство рекомендує Комісії відхилити заяву. Рішення Комісії щодо заяв про порушення відповідного перегляду або розслідування мають містити обґрунтування.

4. Стаття 42 цього Закону не застосовується до цього Розділу.

Стаття 77. Порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита та розслідування випадків ухилення від сплати мита

1. Рішення про порушення або відмову у порушенні перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита та розслідування випадків ухилення від сплати мита Комісія приймає з урахуванням звіту та рекомендацій Міністерства.

2. Рішенням про порушення перегляду або розслідування Комісія уповноважує Міністерство:

1) опублікувати офіційне повідомлення про порушення перегляду або розслідування;

2) провести перегляд або розслідування.

3. Перегляд, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита вважається порушенням з дати набуття чинності відповідного рішення Комісії. Строк завершення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати мита обчислюється з цієї дати.

Стаття 78. Офіційне повідомлення про порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

□□ Офіційне повідомлення про рішення Комісії про порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита невідкладно публікується після прийняття Комісією відповідного рішення. Вимоги статті 36 цього Закону щодо мінімального змісту офіційного повідомлення поширюються *mutatis mutandis* на цей Розділ. **Видатки на цей Розділ** розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

направляється заінтересованим сторонам протягом п'яти робочих днів з дати публікації офіційного повідомлення про таке рішення.

3. У разі прийняття рішення про відмову у порушенні відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита Міністерство письмово інформує заявника про причини, з яких Комісія вирішила не порушувати такий перегляд чи розслідування. Таке інформування здійснюється протягом п'яти робочих днів від дати прийняття рішення про відмову у порушенні відповідного перегляду.

Стаття 79. Ex officio порушення перегляду або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

Порушення відповідного перегляду або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита *ex officio* дозволяється у випадках, які чітко визначені у цьому Розділі.

Стаття 80. Вимоги до інформації

1. У тексті офіційного повідомлення про порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита визначається строк, протягом якого заінтересованим сторонам надається можливість повідомити свою позицію та представити фактичну інформацію на її підтвердження.

2. Відповідно до статті 25 цього Закону Міністерство направляє запит заінтересованим сторонам про те, яку інформацію потрібно подати для аналізу і прийняття Комісією рішення. З цією метою, як правило, направляються запитальники.

3. Якщо ішло не встановлено цим Законом, заінтересовані сторони подають відповідну інформацію Міністерству протягом 37 днів після направлення відповідного запису. Цей строк може бути продовжений у разі обґрунтованої потреби та за необхідності.

Стаття 81. Одночасні перегляди

1. Проміжний перегляд антидемпінгових заходів та перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів можуть бути порушені та проведені одночасно у разі наявності обґрунтованих причин.

2. Якщо перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів порушується тоді, коли проміжний перегляд антидемпінгових заходів вже проводиться, проміжний перегляд має бути закінчений в той же строк, що й перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів.

Стаття 82. Звіт про суттєві факти та обставини

Якщо в цьому Розділі не визначено інше, стаття 64 цього Закону застосовується *mutatis mutandis* до проведення переглядів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита. Встановлений Міністерством строк подачі коментарів враховує кіпцевий строк, встановлений для завершення відповідного перегляду чи розслідування.

Стаття 83. Звіт за результатами перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування

випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. На підставі звіту про суттєві факти та обставини та з урахуванням коментарів заінтересованих сторін Міністерство готує звіт, який має містити рекомендації Комісії за результатами відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита.

2. Міністерство подає звіт Комісії не пізніше ніж за 10 днів до закінчення строку, визначеного для завершення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита.

Стаття 84. Рішення за результатами перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. На підставі звіту Міністерства про результати відповідного перегляду, розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита Комісія може прийняти рішення, згідно якого антидемпінгові заходи мають бути:

1) скасовані, записані без змін, змінені чи у випадках, передбачених цим Законом, продовжені для цілей проміжного перегляду антидемпінгових заходів;

2) для цілей перегляду для нового експортера скасовані, записані без змін чи змінені;

3) для цілей розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита записані без змін або розширені;

4) для цілей перегляду у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів скасовані або продовжені.

2. На підставі звіту Міністерства про результати розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита Комісія може прийняти рішення про повне або часткове повернення сплачених сум антидемпінгового мита, або відмову в їх поверненні.

3. Рішення Комісії має бути прийнято до завершення строку проведення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита.

Стаття 85. Застосування антидемпінгових заходів під час переглядів

Остаточні антидемпінгові заходи записуються чинними та застосовуються під час проведення відповідного перегляду, якщо вони не були призупинені згідно зі статтею 74 цього Закону до отримання результатів відповідного перегляду.

Стаття 86. Офіційне повідомлення про рішення та інформування

1. Офіційне повідомлення про рішення про результати проведення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита публікується протягом п'яти робочих днів з дати прийняття відповідного рішення Комісією.

2. Інформація про рішення про результати відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита направляється заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, протягом п'яти робочих днів з дати публікації офіційного повідомлення про відповідне рішення.

3. Офіційне повідомлення про рішення в рамках проведення розслідувань або переглядів відповідно до цього Розділу публікується протягом п'яти робочих днів з дати прийняття відповідного рішення Комісією.

4. Якщо перегляд чи розслідування не завершено у встановлений строк, визначений в цьому Розділі, офіційне повідомлення публікується незалежно після закінчення цього строку. В офіційному повідомленні наводяться інформація про стан антидемпінгового процесу, перегляду, розслідування та/або антидемпінгових заходів. Ця інформація також направляється заінтересованим сторонам протягом п'яти робочих днів з дати публікації відповідного повідомлення.

5. Вимоги щодо змісту офіційного повідомлення та інформування, встановлені статтею 36 цього Закону застосовуються *mutatis mutandis* до цього Розділу.

Стаття 87. Строк завершення переглядів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. Якщо у цьому Розділі не визначено інше:

1) перегляди, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати

антидемпінгового мита проводиться оперативно і, як правило, завершуються не пізніше ніж через 12 місяців від дати їх порушення;

2) перегляди, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, у будь-якому разі, завершуються протягом 18 місяців від дати порушення.

Датою завершення переглядів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита є дата прийняття рішення Комісією.

2. Якщо перегляд не завершено у строки, зазначені в частині першій цієї статті, антидемпінгові заходи, щодо яких проводилися відповідні перегляди:

1) припиняють дію для цілей перегляду у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів;

2) припиняють дію, якщо одночасно проводились проміжний перегляд антидемпінгових заходів та перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів, при цьому перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів був порушений, коли проміжний перегляд антидемпінгових заходів вже проводився або якщо ці перегляди почалися одночасно;

3) залишаються без зміни для цілей проміжного перегляду та перегляду для нового експортера.

3. Неможливість завершити розслідування випадків ухилення від сплати мита у встановлений строк не впливає на дію антидемпінгових заходів, від сплати яких, як стверджується, відповідна сторона ухилялася.

Стаття 88. Відкликання заяви

Заявник може відкликати заяву до порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита. В цьому випадку заява вважається такою, що не подавалася.

У випадку відкликання заяви після порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, за рішенням Комісії такий перегляд чи розслідування припиняються, за умови, що національний інтерес не вимагає проведення такого перегляду чи розслідування.

Стаття 89. Заінтересовані сторони переглядів

Залежно від підстав, на основі яких порушено перегляд, Міністерство визначає заінтересованих сторін у відповідному перегляді.

Стаття 90. Зобов'язання

Положення Глави 4 Розділу V цього Закону, поширюються *mutatis mutandis* до зміни та продовження зобов'язань.

Глава 9

Проміжний перегляд антидемпінгових заходів

Стаття 91. Мета та умови проведення проміжного перегляду

Проміжний перегляд антидемпінгових заходів може бути порушений і проведений з метою визначення наявності змін в обставинах, якими обґрунтовувалась необхідність застосування остаточного антидемпінгового заходу. Така зміна обставин має бути значною і тривалою, а не просто відображати тимчасові зміни і коливання, які, серед іншого, властиві ринку.

Проміжний перегляд антидемпінгових заходів може бути порушений за умови, що від дати застосування, зміни, продовження строку або розширення дії остаточних антидемпінгових заходів пройшов строк не менше одного року. У виключних випадках, за наявності достатніх доказів, перегляд може бути порушений, якщо встановлений строк ще не минув.

Стаття 92. Порушення проміжного перегляду антидемпінгових заходів

1. Проміжний перегляд антидемпінгових заходів порушується Комісією за результатами розгляду заяви заінтересованої сторони, яка подається у письмовій формі і містить достатні докази того, що:

- 1) продовження дії антидемпінгових заходів вже не є необхідним для усунення демпінгу; або
- 2) продовження або поновлення заповнення шкоди галузі вітчизняного виробництва є малоймовірним у разі, якщо антидемпінгові заходи будуть скасовані або змінені; або
- 3) діючі антидемпінгові заходи не є або не будуть достатніми для усунення демпінгу, який заподіє шкоду галузі вітчизняного виробництва.

2. У разі недостатності представлених доказів Міністерство рекомендує Комісії не порушувати перегляд.

3. Проміжний перегляд антидемпінгових заходів може бути порушений, за виняткових обставин *ex officio*, якщо Міністерство має достатньо доказів *prima facie* з питань, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 93. Завершення проміжного перегляду антидемпінгових заходів

На підставі звіту Міністерства, Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати проміжного перегляду антидемпінгових заходів, яким воно може:

1) скасувати антидемпінгові заходи і припинити антидемпінговий процес, якщо є підстави вважати, малоймовірним продовження або поновлення;

демпінгу; або

заподіяння шкоди галузі вітчизняного виробництва;

2) змінити без змін, змінити (збільшити або зменшити) розмір антидемпінгових заходів, якщо змінилися обставини, які призвели до застосування таких заходів.

Глава 10

Перегляд для нового експортера

Стаття 94. Мета та умови перегляду для нового експортера

Будь-який іноземний виробник або експортер, який експортує в Україну товари подо яких застосовується остаточне антидемпінгове мито, має право звернутися до Міністерства з вимогою про прикоронений перегляд з метою встановлення індивідуальної демпінгової маржі, за умови, що такий іноземний виробник або експортер:

- 1) не експортував в Україну товар, що є об'єктом розгляду, протягом періоду розслідування, на підставі якого ґрунтувалось застосування заходів; та
- 2) не пов'язаний з будь-якими експортерами або виробниками у країні експорту, товар який є об'єктом застосування антидемпінгових заходів.

Стаття 95. Порушення перегляду для нового експортера

1. Перегляд для нового експортера порушується Комісією за результатами розгляду заяви іноземного виробника або експортера, яка подається у письмовій формі і містить достатні докази існування умов, зазначених у статті 94 цього Закону.

Якщо заявник не є іноземним виробником товару, до якого застосовуються антидемпінгові заходи, до заяви включється також наступна інформація:

- 1) назва іноземного виробника; та
- 2) заява від такого виробника із зазначенням того, що він буде співпрацювати в рамках перегляду шляхом подання даних, необхідних для розрахунку демпінгової маржі протягом періоду перегляду.

2. Міністерство інформує галузь вітчизняного виробництва про те, що заява щодо порушення перегляду для нового експортера була подана, а також пропонує вітчизняним виробникам подати коментарі в межах строку, встановленого Міністерством. Ці коментарі, за їх наявності, повинні бути взяті до уваги при прийнятті рішення про початок порушення перегляду.

3. Перегляд для нового експортера повинен порушуватись лише за наявності достатніх доказів, *prima facie*, стосовно кожної з вимог,

визначених у частині першій цієї статті, які дають підстави для порушення такого перегляду.

Стаття 96. Призупинення сплати антидемпінгового мита та запровадження фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита.

1. На підставі рішення Комісії про порушення перегляду для нового експортера призупиняється справляння діючого антидемпінгового мита щодо імпорту товару, виробленого та/або експортованого заявником на період проведення перегляду. Комісія поруляє центральному органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, запровадити фінансову гарантію у вигляді грошової застави щодо імпорту товару цього заявника. Така фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита повинна бути оформлена відповідно до митного законодавства.

Якщо Комісією буде встановлено, що експорт заявника здійснювався за демпінговими цінами, фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита підлягає сплаті до бюджету на зворотній основі від дати порушення перегляду для нового експортера.

2. Без шкоди для положень статті 78 цього Закону, офіційне повідомлення про порушення перегляду для нового експортера включає інформацію з питань, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 97. Заінтересовані сторони перегляду для нового експортера

До перегляду заінтересованих сторін перегляду для нового експортера входять:

- 1) іноземний виробник та/або експортер, який звернувся із заявою про порушення перегляду;
- 2) компетентні органи країни експорту, щодо якого застосовуються заходи;
- 3) імпортери товару, який є об'єктом перегляду;
- 4) промислові користувачі в Україні товару, який є об'єктом перегляду;
- 5) представницькі організації, що складаються в Україні у тих випадках, коли товар, який є об'єктом перегляду, як правило, продається у роздріб;
- 6) галузь вітчизняного виробництва.

Стаття 98. Завершення перегляду для нового експортера

1. На підставі звіту Міністерства, Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати перегляду для нового експортера, в якому вона може:

- 1) встановити індивідуальне антидемпінгове мито для іноземного виробника та/або експортера, якщо існують умови, зазначені у статті 94 цього Закону, і отримано вимоги частини першої статті 95 цього Закону. У будь-якому випадку розмір цього мита не може перевищувати розмір

мита, що застосовується до всіх інших іноземних виробників та експортерів на момент завершення перегляду для нового експортера; або

2) припинити розслідування стосовно заявника, у разі, якщо розмір демпінгової маржі дорівнює нулю або є *de minimis*; або

3) завершити перегляд шляхом поновлення дії антидемпінгового мита, встановленого відповідно до частини першої статті 96 цього Закону.

2. У разі, якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 1 частини першої цієї статті, фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливій виді мита, розрахована на підставі індивідуального антидемпінгового мита, що застосовується до іноземного виробника та/або експортера, перераховується до бюджету на зворотній основі щодо імпорту товару заявника.

3. У разі, якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 2 частини першої цієї статті, антидемпінгове мито не повинні справлятися щодо імпорту товару заявника, стосовно якого було запроваджено фінансову гарантію у вигляді грошової застави на особливій виді мита.

4. У разі, якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 3 частини першої цієї статті, антидемпінгове мито, що застосовується до всіх інших виробників та експортерів, справляється щодо імпорту товару заявника щодо якого було запроваджено грошову фінансову гарантію у вигляді грошової застави на особливій виді мита.

5. Для цілей частин другої та четвертої цієї статті, положення, що стосуються управління антидемпінгових мит на зворотній основі, статті 72 цього Закону застосовується, *mutatis mutandis*.

Стаття 99. Строк завершення перегляду для нового експортера

Перегляд для нового експортера, як правило, завершується протягом дев'яти місяців від дати його порушення.

Датою завершення перегляду є дата прийняття відповідного рішення Комісією.

Глава 11

Розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

Стаття 100. Мета та умови розслідування щодо повернення сум

сплаченого антидемпінгового мита

Імпортер може вимагати повернення сплачених сум антидемпінгового мита, якщо доведено, що демпінгова маржа, на підставі якої справлялося таке мито, була усунена або знижена до рівня, нижчого за розмір діючого антидемпінгового мита.

Розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита порушується за умови, що пройшло не менше одного року з моменту застосування остаточного антидемпінгового мита.

Стаття 101. Порушення розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

1. Заява імпортера про повернення сплачених сум антидемпінгового мита вважається належно об'явленою за умов, що вона містить точну інформацію про сплачені суми антидемпінгового мита, які є предметом заяви, та супроводжується усіма митними документами про розрахунки та сплату цих сум. Заява повинна також містити докази за репрезентативний період часу щодо нормальної вартості та експортних цін в Україні іноземного виробника та/або експортера, до якого застосовується антидемпінгове мито.

У разі, якщо імпортер не пов'язаний із зазначеним іноземним виробником та/або експортером, і неможливо невідкладно отримати вказані докази, або іноземний виробник та/або експортер відмовляється надати їх імпортеру, зазначена заява повинна містити зобов'язання експортера та/або виробника про подання цих доказів Міністерству.

Строк, зазначений в частині другій статті 76 цього Закону, не застосовується до цієї Глави.

2. Без шкоди для статті 100 цього Закону заява подається до Міністерства не пізніше ніж п'ять місяців після закінчення періоду імпортування. Для цілей цієї Глави, період імпортування означає період, що становить п'ять місяців та який:

- 1) починається 1 січня і закінчується 30 червня; або
- 2) починається 1 липня і закінчується 31 грудня.

Заяви, що не містять доказів, зазначених у частині першій цієї статті, або які не подані в межах строку, встановленого цією частиною, відхиляються Міністерством. Про відхилення заяви Міністерство інформує заявника.

Стаття 102. Заінтересовані сторони розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

До переліку заінтересованих сторін для цілей розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита входять:

- 1) імпортер, який звернувся із заявою про повернення сплачених сум мита;
- 2) іноземний виробник та/або експортер, який виробляв та/або експортував товар, щодо якого застосовуються антидемпінгові заходи.

Стаття 103. Визначення обсягу сплачених сум антидемпінгового мита, які підлягають поверненню

Визначення наявності демпінгу та розміру демпінгової маржі здійснюється відповідно до Розділу II цього Закону.

При визначенні необхідності повернення сплачених сум мита та їх розміру, коли експортна ціна конструюється відповідно до частини другої статті 12 цього Закону, Міністерство та Комісія беруть до уваги будь-які зміни в нормальній вартості, зміни у витратах, понесених в період між імпортуванням та перепродажем, зміни в ціні перепродажу, що відповідно відображено в подальших цінах продажу, та пов'язані розрахунки експорту ціну без врахувань на суму сплачених антидемпінгових мит, якщо подано переконливі докази вищевикладеного.

Результати розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита використовуються тільки з метою визначення об'єднаності та обсягу повернення сплачених сум антидемпінгового мита.

Стаття 104. Завершення розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

На підставі звіту Міністерства, Комісія приймає рішення про результати розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита, яким вона може:

- 1) відмовитися у поверненні сум сплаченого антидемпінгового мита, якщо: інформація, необхідна для обґрунтування повернення сплачених сум та їх розміру, не є повною або не подана у встановлений строк; або встановлено, що розмір демпінгової маржі, визначеної для іноземного виробника та/або експортера за період, що розглядався, не є нижчим за розмір остаточного антидемпінгового мита, щодо якого вимагається повернення;
- 2) визнати існування підстав для часткового повернення сплаченої суми, виходячи з різниці між сплаченою сумою остаточного антидемпінгового мита імпортером і фактичними розміром демпінгової маржі, визначеної для іноземного виробника та/або експортера за період, що розглядався; або
- 3) визнати існування підстав для повернення сплаченої суми мита у повному обсязі, якщо встановлено, що протягом періоду, що розглядався, іноземний виробник та/або експортер не експортував за демпінговими цінами товари, до яких застосовуються антидемпінгові заходи.

Стаття 105. Строк завершення розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

Розслідування щодо повернення сплачених сум мита, як правило, повинно бути завершене протягом 180 днів, але не пізніше ніж через 240 днів від дати порушення такого розслідування.

Стаття 106. Повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

Повернення з державного бюджету сум сплаченого антидемпінгового мита здійснюється відповідно до митного законодавства у порядку, визначеному

центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи.

Глава 12

Перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів **Стаття 107. Мета та умови перегляду у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів**

Без шкоди для положень статті 69 цього Закону, перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів може бути порушений з метою оцінки ймовірності продовження або повновення демпінгу та заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва у разі припинення дії антидемпінгових заходів.

Стаття 108. Офіційне повідомлення щодо закінчення строку дії антидемпінгових заходів

1. Офіційне повідомлення про наближення закінчення строку дії антидемпінгових заходів публікується до кінця першої половини останнього року його застосування.

2. У будь-якому з випадків, коли:

- 1) заяву не подано до закінчення строку, встановленого частиною першою статті 109 цього Закону; або
- 2) заяву було подано, однак Комісія вирішила не розпочинати перегляд, Міністерство публікує офіційне повідомлення про фактичне закінчення строку дії заходів, зазначених у цій статті. Офіційне повідомлення публікується до дати закінчення строку дії відповідних антидемпінгових заходів.

Стаття 109. Порушення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів

1. Заява про порушення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії заходів подається Міністерству не пізніше ніж за три місяці до закінчення строку дії відповідних антидемпінгових заходів.

2. Заява має містити достатні докази *prima facie* що у разі закінчення дії остаточних антидемпінгових заходів можливе продовження або повновення демпінгу і заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва. Доказом ймовірності цього може бути, зокрема, фактична інформація про подальший демпінг і заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва або докази, що припинення (запобігання) – заподіяння шкоди галузі вітчизняного виробництва частково або повністю є наслідком застосованих заходів, або докази, що обставини, які стосуються експортерів або ринкових умов є такими, що свідчать про

ймовірність подальшого демпінгу, який заподіє шкоду галузі вітчизняного виробництва.

3. У разі недостатності наявної доказової інформації, Міністерство рекомендує Комісії не розпочинати перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів.

4. Цей перегляд може розпочинатися за виняткових умов *ex officio*, якщо в розпорядженні Міністерства є достатньо доказів *prima facie* стосовно шкату, зазначених у частині другій цієї статті.

5. Відповідні заходи залишаються чинними та застосовуються до завершення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів, якщо вони не були призупинені відповідно до статті 74 цього Закону.

Стаття 110. Завершення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів

На підставі звіту Міністерства, Комісія приймає обґрунтоване рішення за результатами перегляду у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів, яким вона може:

1) продовжити дію остаточних антидемпінгових заходів на період до п'яти років, за умови, що було встановлено, що завершення застосування заходів призведе до продовження або поновлення демпінгу та шкоди; або

2) завершити розслідування і перегляд без продовження строку дії антидемпінгових заходів у зв'язку з тим, що:

не всі умови, визначені у пункті 1 цієї статті виконуються; або

заяву відкликано і національний інтерес не вимагає завершення перегляду; або

галузь вітчизняного виробництва не подала інформацію, необхідну для оцінки ймовірності продовження чи поновлення шкоди.

Глава 13

Розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

Стаття 111. Підстави розширення дії антидемпінгового мита

У разі, коли доведено спробу експортера ухилитись від сплати антидемпінгового мита, застосованого відповідно до цього Закону, дію такого антидемпінгового мита може бути розширено стосовно:

1) імпорту з третіх країн товарів, незалежно чи зазнали вони незначної модифікації чи ні; або

2) імпорту товарів або їх частин із незначною модифікацією, з країни, щодо якої застосовано таке антидемпінгове мито.

Стаття 112. Ухилення від сплати мита

Ухилення від сплати мита має визначатись як зміна в структурі торгівлі між третіми країнами і Україною, або між окремими підприємствами в країні експорту, до якої застосовуються антидемпінгові заходи, і Україною, що походить з практики, процесу або діяльності, для яких недостатньо обґрунтованих підстав або економічної доцільності, окрім дії попередньо запровадженого антидемпінгового мита на подібний товар, і коли існують докази заподіяної шкоди галузі вітчизняного виробництва, або того, що компенсацийний ефект від антидемпінгового мита нівелюється через ціни та/або кількість подібних товарів, а також за наявності доказу факту існування демпінгу відносно нормальної вартості, попередньо встановленої для подібних товарів, якщо необхідно, відповідно до положень статті 8 цього Закону.

Для цілей цієї Глави практика, процес або діяльність включають в себе, серед іншого:

1) незачну модифікацію товару, внаслідок якої він підпадає під код товарної номенклатури зовнішнь-економічної діяльності або під опис товару, до якого не застосовуються антидемпінгові заходи, за умови що така модифікація не змінює істотні характеристики цього товару;

2) відправку через треті країни товару, щодо якого застосовуються антидемпінгові заходи;

3) певні види складальних операцій в Україні або інших країнах;

4) реорганізацію експортерами або виробниками їх звичайної структури і каналів збуту у країні, щодо якої застосовуються антидемпінгові заходи, з метою експортувати свій товар до України через виробників, що отримують вигоду від індивідуальної ставки антидемпінгового мита, яка є нижче за ставку, що застосовується до товару таких виробників. Цей перелік не є вичерпним.

Стаття 113. Складальні операції

Для цілей частини третьої статті 112 цього Закону, складальна в Україні або іншій країні операція вважається ухиленням від сплати чинних антидемпінгових мит, якщо:

1) діяльність щодо цієї складальної операції почалася або істотно зросла в обсягах з моменту або безпосередньо до порушення розслідування, а складальні частини походять з країни, щодо якої застосовуються антидемпінгові заходи; та

2) складальні частини складають 60 відсотків або більше загальної вартості частин зібраного товару, за винятком того, що в жодному разі ухиленням не буде вважатися ситуація, коли вартість, додана до внесених частин, під час збірки або завершення операції, є більшою, ніж 25 відсотків від вартості виробництва; та

3) компенсаційні наслідки від антидемпінгового мита не вельоються через рівень цін та/або кількості складового подібного товару, а також існують докази наявності демпінгу відносно попередньо встановленої нормальну вартість для подібних та аналогічних товарів.

Стаття 114. Порушення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. Розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита розпочинається, як правило, за результатами аналізу поданої заінтересованими сторонами до Міністерства письмової заяви, яка вклучає фактичні докази наявності факторів, передбачених статтями 111 і 112 та в частині доцільності статтею 113 цього Закону. У разі недостатності наведених доказів Міністерство рекомендує Комісії не розпочинати розслідування.
2. Розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита може бути розпочато без заяви заінтересованої сторони, якщо в розпорядженні Міністерства є достатні докази наявності факторів, передбачених статтями 111 і 112 та в частині доцільності статтею 113 цього Закону.
3. Рішення про порушення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита приймається Комісією.

Стаття 115. Фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита

1. У рішення Комісії щодо порушення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита може міститися доручення центральному органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, запровадити фінансову гарантію у вигляді грошової застави на особливі види мита щодо імпорту товару. Фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита запроваджується відповідно до митного законодавства.
2. Офіційне повідомлення публікується відповідно до вимог, що містяться у статті 78 цього Закону та з урахуванням частини першої цієї статті.

Стаття 116. Заінтересовані сторони

Окрім сторін, перерахованих у пункті 5 статті 1 цього Закону, у разі доцільності заінтересованими сторонами розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита можуть вважатися також виробники частин і компонентів товару.

Стаття 117. Незастосування розширених антидемпінгових заходів

1. Якщо встановлено, що практика, процес або діяльність з метою ухилення від сплати антидемпінгового мита мають місце, розширені антидемпінгові заходи можуть не застосовуватися до сторони, яка може довести, що вона не є пов'язаною із будь-якими виробниками, щодо яких

застосовуються антидемпінгові заходи та щодо якої встановлено те, що вона не займається практикою ухилення від сплати антидемпінгового мита відповідно до статті 112 цього Закону.

2. Заява про незастосування розширених антидемпінгових заходів подається стороною Міністерству до закінчення строку, зазначеного в рішенні про порушення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита.

Така заява має містити обґрунтовані докази, наведені у частині першій цієї статті.

3. Рішення щодо незастосування розширених антидемпінгових заходів по відношенню до сторони приймається Комісією за поданням Міністерства. Незастосування розширених антидемпінгових заходів залишається чинними протягом строку і на умовах, наведених у такому рішенні.

4. У разі виконання умов, передбачених у Главі 10 цього Розділу, розширені антидемпінгові заходи можуть не застосовуватися за рішенням Комісії після завершення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, якщо його наслідком є розширення дії антидемпінгових заходів.

Стаття 118. Завершення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

На підставі звіту Міністерства, Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, яким вона може:

- 1) розширити для усіх інших підприємств застосування антидемпінгового мита, визначеного в остаточному рішенні Комісії за результатами розслідування, прийнятому відповідно до статті 66 цього Закону, стосовно імпорту товару, щодо якого встановлено факт ухилення від сплати мита; та визначити окремі сторони зі сфери дії розширеного антидемпінгового мита у випадку виконання умов, встановлених у статті 117 цього Закону; або

- 2) припинити розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, якщо:

не доведено існування практики ухилення від сплати мита; або
заяву відкликає, і національний інтерес не вимагає завершення такого розслідування.

Якщо можливо, розширення дії антидемпінгового мита набуває чинності від дати запровадження грошових депозитів або боргових зобов'язань згідно зі статтею 115 цього Закону.

Стаття 119. Строк проведення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

Розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, як правило, завершується не пізніше ніж через дев'ять місяців від дати його порушення. За необхідності, цей строк може бути збільшено до 12 місяців.

РОЗДІЛ VII СУДОВИЙ ПЕРЕГЛЯД

Стаття 120. Судове оскарження

1. Рішення Комісії щодо порушення розслідування, застосування попередніх або остаточних антидемпінгових заходів, їх перегляду може бути оскаржене протягом місяця від дати прийняття відповідного рішення.
2. Оскарження рішення Комісії не перешкоджає проведенню розслідування перегляду або справляння антидемпінгового мита.
3. У разі визнання судом рішення Комісії щодо застосування попередніх або остаточних заходів неправомірним в цілому або його частини, Комісія зобов'язана вжити необхідних заходів на виконання цього рішення суду. Такі заходи, за необхідності, включають поновлення розслідування або перегляду. Про поновлення розслідування або перегляду публікується офіційне повідомлення.

Заінтересовані сторони, щодо яких було ухвалене рішення суду та поновлене розслідування або перегляд, подають Міністерству інформацію із доказами та можуть вимагати проведення слухань для цілей проведення поновленого розслідування або перегляду протягом 20 днів від дати набуття чинності рішення Комісії про поновлення розслідування або перегляду.

Поновлене розслідування або перегляд здійснюються у розумний строк, що як правило, не є більшим, ніж три місяці.

Положення Розділів I-VI цього Закону застосовуються, в частині, де вони є доцільними, з урахуванням строків завершення поновлене розслідування або перегляд.

За результатами проведення поновленого розслідування або перегляду Комісія на підставі звіту Міністерства приймає нове рішення з урахуванням рішення суду.

РОЗДІЛ VIII ПОВІДОМЛЕННЯ ТА ІНШІ ЗАХОДИ, ПОВ'ЯЗАНІ ІЗ ДІЯЛЬНІСТЮ СОТ

1. Стаття 121. Повідомлення та інші заходи, пов'язані із діяльністю СОТ
1. Міністерство готує усі повідомлення, які мають бути направлені до СОТ у відповідних стандартних форматах, опублікованих СОТ, про:

1) зміни до законодавчих та інших нормативно-правових актів України, що є суттєвими для Угоди про застосування Статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року, та щодо виконання і застосування таких актів;

2) усі попередні і остаточні антидемпінгові заходи, вжиті щодо антидемпінгових мит. Такі повідомлення направляються невідкладно;

3) дії, пов'язані із антидемпінговими митами за попередні шість місяців. Такі повідомлення направляються у строк, встановлений СОТ;

4) компетентний орган, який має право порушувати і проводити розслідування, зазначені у статті 5 Угоди про застосування Статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року;

5) національні процедури, що регулюють питання щодо порушення і проведення антидемпінгових розслідувань, якщо вони не включені до пункту 1 цієї частини.

У разі, якщо СОТ впроваджує нові обов'язки щодо направлення повідомлень, відповідальність за їх підготовку покладається на Міністерство.

2. Міністерство співпрацює з компетентним органом СОТ щодо підготовки усіх і цільових відповідей на запитання, отриманих від інших країн-членів СОТ стосовно повідомлень, надісланих відповідно до частини першої першої цієї статті.

РОЗДІЛ IX ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ЗВІТІВ, ПРИЙНЯТИХ ОРГАНОМ СОТ ІЗ ВРЕГУЛЮВАННЯ СУПЕРЕЧОК

Стаття 122. Імплементация звітів, прийнятих Органом СОТ із врегулювання суперечок

Міністерство та Комісія вживають необхідних заходів для досягнення відповідності антидемпінгових заходів, застосованих відповідно до цього Закону, з рекомендаціями і правилами, що містяться у звіті, затвердженому Органом СОТ із врегулювання суперечок.

Стаття 123. Дії на виконання затвердженого Органом СОТ із врегулювання суперечок звіту щодо застосованого захисного заходу

1. Коли Орган СОТ із врегулювання суперечок затверджує звіт, що стосується заходу, застосованого відповідно до цього Закону (оспорюваного заходу), Комісія на основі рекомендацій, наданих Міністерством, може за доцільності застосувати один або декілька таких заходів:

- 1) скасувати або змінити оспорюваний захід; або

2) прийняти будь-який інший спеціальний захід, застосування якого вважається доцільним в існуючих обставинах, з метою притягнення зобов'язаних України у відповідність до рекомендацій і висновків, що містяться у звіті.

2. З метою підготовки рекомендацій відповідно до частини першої цієї статті, Міністерство може додатково направити запит на інформацію заінтересованим сторонам для доповнення тієї інформації, яка вже була отримана в ході розслідування і результати якого призвели до застосування опорюваного заходу.

3. Оскільки перегляд доцільно проводити до або під час застосування будь-якого заходу, зазначеного у частині першій цієї статті, такий перегляд повинен бути порушений за рішенням Комісії. Перегляд проводиться Міністерством відповідно до Розділу VI цього Закону.

4. Якщо призупинення опорюваного заходу є доцільним, таке призупинення здійснюється Комісією на обмежений строк.

Стаття 124. Видив заходів

Якщо інше не передбачено цим Законом, будь-які заходи, застосовані відповідно до положень цього Розділу, не є підставою для відшкодування антидемпінгового мита.

Стаття 125. Особливості одночасного застосування антидемпінгових та компенсаційних заходів

Імпорт одного й того ж товару не може бути об'єктом застосування одночасно антидемпінгових та компенсаційних заходів, які запроваджуються для усунення наслідків шкоди галузі вітчизняного виробництва, яка виникла в результаті одночасного демпінгового та субсидіюваного імпорту.

Стаття 126. Документи та роз'яснення

1. Міністерство розробляє:

- 1) інструкції щодо листування зі сторонами;
- 2) стандартні зразки звітів, включаючи зазначені у статтях 30, 50, 61, 64, 82, 83, 77 та частини четвертої статті 41 цього Закону;
- 3) рекомендації з розрахунку правила нижчої ставки мита відповідно до статті 34 цього Закону;
- 4) стандартні зразки запитальників відповідно до статті 47 цього Закону;
- 5) стандартні форми заяв про порушення кожного з видів переглядів, а також для розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита і розслідування щодо ухвалення від сплати мита;

6) стандартні форми запитальників, які використовуються в ході проведення переглядів, а також в ході проведення розслідувань щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита і розслідувань щодо ухвалення від сплати мита;

7) інструкції щодо ведення матеріалів справи;

8) документ загального застосування, у якому детально викладено, яким чином порушується, проводиться та завершується розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита.

2. Роз'яснення з питань застосування цього Закону надають Комісія та Міністерство.»

РОЗДІЛ X

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.
2. Розслідування і перегляди, порушені до набуття чинності цим Законом, продовжуються та завершуються відповідно до Закону України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 9-10, ст. 65 із наступними змінами).
3. До прийняття підзаконних нормативно-правових актів, інших документів для розслідувань та переглядів на виконання цього Закону, чинні підзаконні нормативно-правові акти і документи залишаються в силі.
4. Закони та інші нормативно-правові акти України застосовуються в частині, що не суперечать цьому Закону.

Голова Верховної Ради

А. ПАРУБІЙ